

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: ټولې سياست

ځانګه:

بانګداري

تدوين کوونکی:

خديجه سادات

ژباړونکی:

محبوب الرحمن اميري

د څار کمېټه:

- محمد آصف ننگ د تخنیکي او مسلکي زده کړو معين
- ډيپلوم انجنيئر عبدالله کوزاي د تعليمي نصاب رييس
- محمد اشرف وحدت په تعليمي نصاب کې د معينيت د مقام سلاکار

د تصحيح کمېټه:

- عبدالجميل ممتاز
- شيرآقا صنعت يار

د گرافیک او ډيزاين څانګې مسئول: محمد جان عليرضايي

گرافیک او ډيزاين:

علی مومنی

چاپ کال:

۱۳۹۲ لمريز کال

تیراژ:

۳۰۰۰ ټوکه

چاپ ځل:

لومړی

وېب پاڼه:

www.ditvet.gov.af

پېليک:

info@ditvet.gov.af

لېکوال:

ISBN 9786023007311

Ketabton.com

د چاپ حق د تخنیکي او مسلکي زده کړو له معينيت سره خوندي دی

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی	دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې	هر بچی بې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی	د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو	د ترکمنو د تاجکو
ور سره عرب، گوجر دي	پامیریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي	هم ایماق، هم پشه یان
دا هیواد به تل څلیږي	لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به	لکه زړه وي جاوېدان
نوم د حق مو دی رهبر	وایو الله اکبر وایو الله اکبر

د پوهنې وزارت پېغام

گرانو زده کوونکو، محصلانو او درنو ښوونکو!

د یوې ټولنې وده او پرمختګ کاملاً د همغې ټولنې د پیاوړو کاري کادرونو، بشري قوې او ماهرو فکرونو په کار او زیار پورې تړلې دي. همدا بشري قوه او کاري مټې دي چې د هیواد انکشافی اهدافو ته د رسېدو لارې چارې طي کوي او د یوه ښکمرغه، مرفه او ودان افغانستان راتلونکی تضمینوي. انسان په خپل وار سره د الله تعالی له جانبې او هم د خپل انساني فطرت له اړخه موظف او مکلف دی چې د ځمکې په عمران او د یوه سوکاله ژوند د اسبابو او ایجاباتو د تکمیل لپاره خپل اغیزمن نقش، همدارنګه ملي او اسلامي رسالت ادا کړي.

له همدې ځایه ده چې د یوه ژوندي او فعال انسان نقش، د خپل ژوند د چاپیریال او خپلې اړوندې ټولنې په اړه، تل مطلوب او په هېڅ حالت کې نه نفي کېږي او نه هم منقطع کېږي. په ټول کې د پوهنې نظام او په خاصه توګه د تخنیکي او مسلکي زده کړو معینیت مسوولیت او مکلفیت لري چې د اسلامي ارزښتونو، احکامو او همداراز معقولو او مشروع قوانینو ته په ژمنتیا سره، د افغانستان په انکشاف کې فعاله، چابکه او موثره ونډه واخلي، ځکه دغه ستر او سپېڅلي هدف ته د رسېدو په خاطر د انساني ظرفیت وده، د حرفوي، مسلکي او تخنیکي کادرونو روزنه او پراختیا یو اړین مقصد دی. همدا په تخنیکي او مسلکي زده کړو مزین تنکي ځوانان کولی شي چې په خپلې حرفې او هنر سره په سیستماتیک ډول د هیواد انکشاف محقق او میسر کړي. جوتې ده چې په افغانستان کې د ژوند تګ لاره، دولتداري او ټولنیز نظام د اسلام له سپېڅلو احکامو څخه الهام اخیستی؛ نو لازمه ده چې زموږ د ټولنې لپاره هر ډول پرمختګ او ترقي باید په علمي معیارونو داسې اساس او بنا شي؛ چې زموږ د کارګر نسل مادي او معنوي ودې ته پکې لومړیتوب ورکړ شي. د حرفوي ظرفیت جوړونې تر څنګ د ځوانانو سالم تربیت او په سوچه اسلامي روحيې د هغوی پالنه نه یواځې پخپل ذات کې یوه اساسي وجیبه ده، بلکې دا پالنه کولی شي چې زموږ وطن پخپلو پېښو ودروي، له ضعف څخه یې وژغوري او د نورو له سیاسي او اقتصادي احتیاج څخه یې آزاد کړي.

زموږ گران زده کوونکي، محصلان، درانه استادان او مربیون باید په بشپړه توګه پوه شي، چې د ودان او ښکمرغه افغانستان ارمان، یواځې او یواځې د دوی په پیاوړو مټو، ویش احساس او نه ستړي کېدونکي جد او جهد کې نغښتی او د همدغو مسلکي او تخنیکي زده کړو له امله کېدای شي په ډېرو برخو کې د افغانستان انکشافی اهداف تر لاسه شي. د دې نصاب له ټولو لیکوالانو، مولفینو، ژباړونکو، سموونکو او تدقیق کوونکو څخه د امتنان تر څنګ، په دې بهیر کې د ټولو کورنیو او بهرنیو همکارانو له مؤثرې ونډې او مرستو څخه د زړه له کومې مننه کوم. له درنو او پیاوړو استادانو څخه رجامندانه هیله کوم چې د دې نصاب په ګټور تدریس او فعاله تدریب سره دې د زړه په ټول خلوص، صمیمي هڅو او وجداني پیکار خپل ملي او اسلامي نقش ادا کړي.

د ښکمرغه، مرفه، پرمختللي او ویاړمن افغانستان په هیله

فاروق وردګ

د افغانستان د اسلامي جمهوریت د پوهنې وزیر

لړلیک

خپړکي	سرليکونه	پاڼې
لومړی	پولي سياست	۱
دویم	د پولي سياست وسايل او ډولونه	۱۳
درېیم	د بودیجې د کسر او اضافي نوټونو د نشر سياست	۲۵
څلورم	د پیسو د ارزښت ساتل او استقرار	۴۳
سرچینې او اخیستنې		۵۰

سريزه:

هر هېواد او اقتصادي نظامونه ټاکلې اقتصادي موخې لري، چې هغو ته د رسېدو لپاره هڅې کوي. د بېلگې په توگه د پرمختيا په حال کې هېوادونه لکه د افغانستان اقتصادي نظامونه چې د اقتصادي ودې او پراختيا يې او موخو ته د رسېدو لپاره هلې ځلې کوي. په پرمختللو صنعتي هېوادونو کې هم د دولتونو اغېله موخه د کامل استخدام تامين او له تورم سره مبارزه ده، ترڅو د بيو ثابت ساتلو سره يو ځای د هېواد ملي پولي اعتبار د بې کارانو او کم عايد لرونکو له اعتراض سره مخ نه شي. په هره ټولنه کې مرکزي بانک، چې په اوسمهال کې د مهمو مالي موسسو څخه گڼل کېږي، د هېواد په دننه او بهر کې د اقتصادي سياست په بشپړتيا او د حجم په کنټرول کې مهم رول او اهميت لري. ياد اهميت په مستقيم ډول د ملي پيسو په رول او له بهرنيو اسعارو سره د هغو په ارزښت او ثبات ساتنې پورې تړلی دی، چې د مرکزي بانکونو د پام وړ بشپړتيا اسباب يې برابر کړي دي. د اقتصادونو په پولي کېدو سره، د پولي سياستونو رول او اهميت په ملي اقتصادي بهير کې د دولت د دخالت له مهمو اشکالو څخه گڼل کېږي.

د يوه هېواد پولي سياست د پيسو د حجم او مجموعي غوښتنې له مخې ډېر اهميت لري او کله چې دولت د اقتصاد موجود وضعیت مطلوب ونه بولي، مطلوب وضعیت ته د رسېدو لپاره، د موجود وضعیت ښه والی او يا ټاکلې شوې موخه ټاکلې لار ځان ته غوره کوي. د يادې مقولې اهميت ته په پام سره د هېواد په اقتصاد، پيسو او اقتصاد د پوهې ترلاسه کول نه يوازې د ټولو پوهنتونونو له درسي توکو څخه گڼل کېږي، بلکې اقتصادي فعالان هم د هغو اغېزو له امله چې د پولي سياست له اړخه يې منل، د دې ډول پوهې د ترلاسه کولو هيله من دي.

ټوليزه موخه:

له ټولي سياستونو سره بلدتيا.

پولي سياست Monetary Policy

ټوليزه موخه:

د پولي سياست عمومي موضوعگانې، مرکزي بانک او دندې يې، د مرکزي بانک اصلي او فرعي دندې

د زده کړې موخې:

- د دې څپرکي په پای کې به محصلان پر لاندې توکو برلاسي شي:
- له پولي سياست سره بلدتيا، لاملونه او د هغوی پېژندنه.
- د مرکزي بانک په اړه معلومات او د اقتصادپوهانو له نظره د هغه تصويب، تعريفونه، سوداگريز او اختصاصي بانکونه او د هغوی ډکړنو څرنگوالی.
- د پولي سياست اصلي او منځنۍ موخې.
- د ټولنې په اقتصادي پرمختگ کې د مرکزي بانک رول.

د پولي سياست مفهوم

پولي سياست هغه سياست دی، چې د مرکزي بانک له خوا د پيسو د وړاندې کولو د کنټرول او د اقتصادي عمومي سياست د اصلي موخو د ترلاسه کولو لپاره کارول کېږي. په بله وينا: پولي سياست د هغو تدبيرونو او تصميمونو له ټولگې څخه عبارت دی، چې د ټاکلو اقتصادي موخو، په ځانگړې توگه د ثبات د ټينگښت، استقرار او پولي ارزښت په موخه نيول کېږي.

د پولي سياست عاملين:

بانكي سيستم له درې ډوله بانکونو څخه جوړ دی، چې په لاندې ډول دي:

مرکزي بانک:

په اوس وخت کې مرکزي بانک د هر خپلواک او مقتدر هیواد لپاره د یوې مهمې مالي موسسې رول لري، ځکه دا موسسه د دولت د اقتصادي سیاستونو په بشپړتیا، په ځانګړې توګه د پولي او مالي سیاستونو په چوکاټ کې مهم رول لوبوي او ګړنې یې د دولت د سمو اقتصادي او مالي فعالیتونو لپاره اړینې دي او د هیواد د پولي چارو مدیریت پر غاړه لري. مرکزي بانک د بانکونو د بانک په نامه هم یادېږي. مرکزي بانک په ځینو هیوادونو په ځانګړې توګه مخ پر وده هیوادونو کې د حکومت تر مستقیمې ادارې لاندې خپلې دندې ترسره کوي، خو د هر هیواد مرکزي بانک له نورو هیوادونو سره د دندو په برخه کې توپیرونه لري. پر دې بنسټ د وخت په اوږدو کې د مرکزي بانک د دندو د زیاتوالي په پام کې نیولو سره یو لنډ او نه بدلېدونکی تعریف ستونزمن دی. سره له دې مرکزي بانک ښايي د مرکزي پولي موسسې په توګه چې د سوداګریزو بانکونو د دندو ټاکل، د دولت مالي استازیتوب او د هیواد د پولي سیستم رهبري کول پر غاړه لري، هم یاد شي.

اقتصاد پوهانو هم مرکزي بانک په بېلابېلو ډولونو تعریف کړی، د بېلګې په توګه، شو (Shw) مرکزي بانک د اعتبارونو د کنټرولونکي په توګه تعریف کړی دی. همدارنګه (How Trey) مرکزي بانک د پور لپاره د وروستنۍ سرچینې په توګه تعریف کړی. یو شمېر پوهان د مرکزي بانک عمده دندې د پولي بنسټ ساتنه او ثبات بولي او یو شمېر بیا د مرکزي بانک له خوا د پیسو د نښتو پر دنده ټینګار کوي. په هر حال کې سوداګریز بانکونه له خلکو څخه امانتونه نه قبليوي، ډېری کارونه چې سوداګریز بانکونه یې د خلکو پر وړاندې باید ترسره کړي، نه یې ترسره کوي.

مرکزي بانک په مخ پر وده هیوادونو کې مستقل طبیعت نه لري، په ځینو هیوادونو کې نیمه مستقل طبیعت لري، لکه په کاناډا او انګلیستان کې.

په یو شمېر هیوادونو کې مرکزي بانک بشپړ واک لري، لکه د امریکا په متحدو ایالتونو کې، چې رئیس یې د ولسمشر او مشرانو جرګې په وړاندیز ټاکل کېږي او د بانک رئیس یوازې د مشرانو جرګې (سنا) پر وړاندې مسوولیت لري.

د مرکزي بانک موخه د نورو مالي موسسو په څېر د ګټې ترلاسه کول نه دي، بلکې موخه یې د کنټرول له لارې د پیسو د ثبات او ارزښت ساتل او د حجم مراقبت او همدارنګه د نورو بانکونو او مالي موسسو د ناکامۍ مخنیوی دی او په ځینو هیوادونو کې د مرکزي بانک پانګه په خصوصي ملکیت پورې تړلې، خو د عامه موسسو په ردیف کې راځي.

په نړۍ کې مرکزي بانک په دوه ډوله منځ ته راځي:

- ۱ - د سوداگريزو بانکونو د بشپړتيا او ودې له لارې، لکه د انگليستان مرکزي بانک.
 - ۲ - په ځينو هېوادونو کې مرکزي بانک لومړی د حکومت له خوا تاسيس او پانگه يې هم د حکومت له خوا برابرېږي.
 - ۳ - مرکزي بانکونه دوه مهمې دندې ترسره کوي، چې يوه يې د پيسو د عرضې کنټرول او بله يې د نورو بانکونو د ماتې مخنيوی دی. همداشان ځينې نورې دندې، لکه د معيادي امانتونو او سم لاسي امانتونو او ځينو نورو بانکي معاملو ترسره کول.
- په ټوليزه توگه مرکزي بانک لاندې دندې لري:
- ۱ - د بانک نوټونو خپرول.
 - ۲ - د دولت استازی، بانک لرونکی، سلاکار او مالي لارښود.
 - ۳ - د سوداگريزو او خصوصي بانکونو د نغدو او موجودو زېرمو ساتنه.
 - ۴ - د سوداگريزو بانکونو لپاره د پور چمتو کول.
 - ۵ - د هېواد د فلزي زېرمو او اسعارو اداره او ساتنه.
 - ۶ - د اعتبارونو کنټرول او د پولې سياست ترسره کول.
 - ۷ - د بانکونو ترمنځ د محاسباتو تصفيه کول.

د اقتصاد په پرمختگ کې د مرکزي بانک رول

د سوداگريزو بانکونو او مرکزي بانک موخې سره توپير لري او سوداگريز بانکونه يوازې درې موخې لټوي:

- ۱ - سيالي (رقابت).
 - ۲ - ساتنه يا محافظت.
 - ۳ - د عايد لاسته راوړل.
- خو د هر مرکزي بانک موخې، د بيو ثبات او اقتصادي وده، د بې کارۍ له منځه وړل او د تادياتو د بيلانس د تعادل منځ ته راوړل دي.
- تر ټولو مهم رول چې مرکزي بانک يې په اقتصاد کې لوبوي، د بيو ثبات او اقتصادي وده ده، ځکه د بيو د ثبات نشتوالی، د اقتصاد د بې ثباتۍ او د عايد د وېش د بې عدالتۍ لامل کېږي. يادې موخې ته د رسېدو لپاره له ځينو وسايلو څخه گټه اخيستل کېږي، د بېلگې په توگه د بازار د مارکيټ له سياست څخه چې د مرکزي بانک په وسيله د دولتي پور داسنادو پير او پلور ته رجوع کوي.
- کله چې په اقتصاد کې د بيو سطحې د لوړېدو په حال کې وي، د دې وضعې د کنټرول لپاره مرکزي بانک د دولتي پور اسناد خرڅوي، چې له مخې يې پيسې له اقتصاد څخه راټولېږي او خپلې زېرمې لوړوي. کله چې په اقتصاد کې پيسې کمې شي، له يوې خوا د پيسو د ارزښت پر لوړوالي

باندې اغېزه کوي او له بلې خوا پر پانګونې هم اغېزې کوي، يانې پانګونه کمېږي، چې دا کار په خپل وار د بيو د لوړېدو مخنيوی کوي.

په سوداګريزو بانکونو کې د زېرمو د بدلون يا په بانکي نرخ کې د بدلون سياست کولی شي اقتصادي ودې او پرمختګ ته لار هواره کړي.

د بېلګې په توګه، مرکزي بانک موخه لري، چې په مجموع کې اقتصادي ثبات رامنځ ته کړي، د سوداګريزو بانکونو له لارې د سوداګريزو بانکونو زېرمې لوړوي، ترڅو پانګوالو ته د پور ورکولو ځواک پياوړی شي. په دې توګه د ډېرې پانګونې له لارې د بې کارۍ ځواک کمېږي او دا کار د لاس ته راتلونکو عايدو پر سطحه مثبتې اغېزې ښيني او د پانګونې ډېروالی طبعاً د اقتصاد پر ودې باندې مثبتې اغېزه لري.

سوداګريز بانکونه:

سوداګريز بانکونه د سوداګريزو چارو د آسانتيا، د سوداګريزو فعاليتونو د پراختيا او د لنډمهاله امانتونو د ورکړې دنده لري. دا بانکونه د خلکو دغوښتنو پر بنسټ ميعادي امانتونه قبلوي او د دغو بانکونو يو والی د عامه زيان لامل ګرځي، له همدې امله تل د مرکزي بانک تر څارنې او کنټرول لاندې وي.

دغه بانکونه په ځينو هېوادونو کې د بيمې په موسسو کې په ځانګړي ډول بيمه کېږي، ترڅو د غريبو او منځنيو خلکو د امانتونو د زيانمنېدو مخه ونیول شي. د بېلګې په توګه په امريکا کې دا دنده د امانتونو د بيمې فېډرال موسسه (Deposit) پر غاړه لري.

د جاري حساب يا عندالمطالبه امانتونه د دې بانکونو تر ټولو عمده امانتونه دي، چې د دې ډول طلباتو څښتن کولی شي د خپلو امانتونو په مقابل کې چک وليکي. په ځينو هېوادونو کې د عندالمطالبه او ميعادي حسابونو ترمنځ فوق العاده توپير ليدل کېږي. د بېلګې په توګه په افغانستان کې د سپما امانتونو لپاره له ۵ تر ۶٪ پورې ګټه ورکول کېږي، حال دا چې د عندالمطالبه امانتونو لپاره هېڅ ګټه شتون نه لري، خو په ځينو هېوادونو کې دا توپير له منځه تللی. د جاري امانتونو لپاره ګټه ورکول کېږي، خو دا فيصدي په مراتبو د سپما امانتونو له ګټې څخه کمه ده.

ټول سوداګريز بانکونه مکلف دي، د قانون مطابق د خپلو امانتونو يوه ټاکلې فيصدي د قانوني زېرمو په توګه په مرکزي بانک کې کېږدي. د امانتونو (سپارنو) بله برخه چې اضافي زېرمې بلل کېږي چې د بانکي صندوقونو له موجودۍ سره يو ځای، د دې لپاره له نغدوالي څخه نسبت شتمنۍ ته ډېره برخمنه ده، کولی شي د چکونو د نغدولو په موخه چې په مستقيم يا نامستقيم ډول د بانکي حسابونو د يوه حساب لپاره ايسټل کېږي، وساتل شي.

اصولاً بانکونه خپلې مهمې ګټې د اعتبار د ورکړې له لارې ترلاسه کوي، چې دا دولتي او نادولتي برخې ته د پور په ډول د سوداګريزو بانکونو د شتمنيو يوه فيصدي ګڼل کېږي.

نن ورځ د بانکوالۍ سیستم پرمختللی دی او د بانکونو ترمنځ اړیکې د کمپیوټر او برېښنایي سیستم له لارې ټینګېږي، په ځانګړې توګه زموږ په هېواد افغانستان کې سوداګریز بانکونه په بشپړه توګه پرمختللي او انټرنېټي شبکې په واک کې لري. لکه د Core Banking Sestem سویفت، د ګرځنده تېلېفون له لارې بانکوالي او نور پرمختللي وسایل، چې په لنډ وخت کې ډېر خدمتونه ترسره کولی شي.

خصوصي بانکونه:

له هغو بانکونو څخه عبارت دي، چې خپلې بانکي کړنې په یوه ټاکلې او مشخصه ساحه پورې تړي. د اصولو له مخې اختصاصي بانک او بانکوالي داسې تعریفېږي:

(اختصاصي بانک له هغې موسسې څخه عبارت دی، چې د یوې ټاکلې او مشخصې ساحې د پولې او کرېډېټي معاملو د ترسره کولو په موخه منځ ته راځي او د هغو اسنادو او مالونو په خرڅلاو او پیروډلو او همداشان هغو خدمتونو او تخنیکي مشورو چې د اړوندې ساحې له پراختیا او ودې سره تړاو لري، سروکار لري.) دا ډول بانکونه د خپلو فعالیتونو په ساحه کې جاري حسابونه او میعادې امانتونه منلی شي او همداشان د قانون له مخې په خپله ټاکلې او مشخصه ساحه کې د منقولو او نامنقولو مالونو د اخیستلو او خرڅولو واک هم لري.

د پولې سیاست موخې:

د پولې سیاست اصلي او معمولي موخې په لاندې ډول دي:

- ۱ - بشپړ استخدام.
- ۲ - د بیو ثبات.
- ۳ - اقتصادي وده او پرمختګ.
- ۴ - د تادیاتو بیلانس.
- ۵ - د پیسو عرضه کول.
- ۶ - د کرېډېټونو یا اعتبارونو او ټکټانې نرخ برابرول.

بشپړ استخدام:

د ټولو ملتونو د پولې سیاست تر ګردو مهمه موخه ده، ځکه:

الف: کله چې استخدام بشپړ وي، نه یوازې په اقتصاد کې کاري ځواک بې کاره نه پاتېږي، بلکې له سرچینو څخه یې هم ښه ګټه اخیستل کېږي.

ب: د بې کارۍ لوړه کچه انسانانو او انساني ټولنې ته بدبختۍ زېږوي، کورنۍ اړ کېږي، چې مالي ستونزو ته اوږه ورکړي او د بشپړ استخدام نشتوالی ټولنه د بالقوه بهرني لامل د ضایعاتو او کموالي په لور رهبري کوي او په ټولنه کې فقر رېښې غځوي.

له بشپړ استخدام څخه موخه دا نه ده، چې د بېکارۍ کچه باید صفر وي، بلکې بشپړ استخدام هغه وضعیت دی، چې په هغه کې د کار عرضه او تقاضا سره برابر وي. اقتصاد پوهان د بشپړ استخدام په شرایطو کې د استخدام نرخ یا کچه د طبیعي بې کارۍ نرخ یا کچه بولي. د بې کارۍ کچه ثابته نه وي، بلکې له یوې دورې نه بلې هغې ته توپیر کوي. د بېلګې په توګه، د ۱۹۶۰ لسیزې په اوږدو کې اقتصادپوهانو د بې کارۍ ۴٪ نرخ د موخې په توګه په پام کې نیوه، چې په همدې دوره کې د ۴٪ بې کارۍ کچه یا نرخ د طبیعي بې کارۍ نرخ بلل کېده او د استخدام شرطونه بشپړ وو. په هر حال د طبیعي بې کارۍ نرخ او کچه له یوه هېواده بل هېواد ته توپیر لري، د وخت په تېرېدو او د نویو شغلي فرصتونو په رامنځ ته کېدو سره د هغه کچه یا نرخ پورته کېږي، چې دولتونه یې باید د کموالي او مخنیوي د سیاست په لټه کې شي.

د بيو ثبات:

د پولې سیاست بله موخه د بيو ثبات دی، ځکه د بيو نوسانات په اقتصاد کې شک او بې ثباتي منځ ته راوړي. د بيو لوړېدل او ټیټېدل دواړه ځینو خلکو ته بې فایدې او بې مورده یا نامشروع زیان اړوي.

د بېلګې په توګه، کله چې په اقتصاد کې تورم شتون ولري، د مصرفوونکو، تولیدوونکو او دولت له خوا تصمیم نیول له ستونزو سره مخ کېږي. د بيو د سطحې ساتل د پیسو د اخیستلو قدرت په داسې ترتیب سره چې د پانګونې د هڅونې او د استخدام د سطحې مانع نه شي او د بيو د ټیټوالي د اقتصادي نوساناتو او هېوادونو په موخه اغېزمن تدبیرونه د دولتونو یا پالیسي جوړوونکو له خوا طرحه کېږي، ترڅو مولدین او مستهلكین بې موجه زیانمن نه شي. په ډېرو شدیدو تورمونو کې د بيو ناښتوالی پر اقتصادي فعالیتونو اغېزه کوي.

مخ پر وده هېوادونو په ځانګړې توګه په افغانستان کې د بيو د ثبات اصطلاح ډېره مهمه ده. لکه څنګه چې د افغانستان بانک په قانون کې د بيو ثبات د لومړۍ موخې په توګه او مالي ثبات د دویمې موخې په توګه راغلي، ځکه د پولې نظام ثبات او د مالي نظام وده د افغانستان بانک له مسوولیتونو ګڼل کېږي.

(Grose National product) د یوه هېواد په وسیله د تولید شویو خدمتونو او توکو له مجموعې ارزښت څخه عبارت دی. ناخالص ملي تولید یا (Grose National Product) ېږي.

اقتصادي وده:

د پولې سیاست بله مهمه موخه د اقتصاد متوازنه وده ده. د اقتصاد وده او بشپړ استخدام له هغو موخو څخه دي، چې یو له بل سره نژدې تړاو لري او په لاندې ډول تعریفېږي:

اقتصادي وده په عام ډول د توليداتو او د هغو د عواملو (مولدیت) د پایلو د کمی او کیفي ارزونې او اندازه کولو په مانا ده او په ځانګړي ډول اقتصادي وده د هېواد او سیمې د ملت د قدرت په لوړوالي کې د ظرفیت او ملي حقيقي محصول له زیاتوالي څخه عبارت ده. یا په بله وینا: اقتصادي وده هغه پړاو یا جریان دی، چې د هغې په وسیله د یوه هېواد حقيقي عاید په اوږده وخت کې ډېروالی مومي او اقتصادي وده په یوه هېواد کې د تولید شویو خدمتونو او اجناسو له زیاتوالي څخه په ګټه اخستو سره اندازه کېږي. له دې امله په یوه هېواد کې اقتصادي وده هغه مهال واقع کېږي، چې توليدي ظرفیتونه ډېر شي، چې له هغو څخه په ګټې اخیستلو سره توکي او خدمتونه ډېر تولیدېږي. او یا مدیران او پانګوال اصولاً هغه مهال د اقتصادي ګټې او ودې په موخه په وسایلو او اېزارو کې پانګونه کوي، چې د بې کارۍ کچه یا نرخ ټیټ وي، په بل تعبیر که د بې کارۍ کچه لوړه وي او کارخونې بېکاره وي، د صاحبانو لپاره د نوې پانګونې او نویو کارخونو د جوړولو انګېزه به شتون ونه لري. په هر حال که څه هم دا دوې موخې یو له بل سره تړلې دي، خو کېدای شي داسې سیاست گذاري شي، چې موسسې مستقیماً پانګونې ته وهڅول شي او اقتصادي وده لوړه شي، یا دا چې خلک د ډېرو طرفونو د تامین لپاره د موسسو د مالي تامین لپاره سپمونې ته وهڅول شي. د بېلګې په توګه د مالیاتو د کموالي او معاملاتي انګېزې له لارې پانګوال په توليدي اېزارو او وسایلو کې پانګونې ته وهڅول شي، او سپمونې سپما ته وهڅول شي.

د تادیاتو بیلانس:

د پولې سیاست بله موخه د هېواد د تادیاتو د بیلانس برابر ساتل دي. د دې موخې ترلاسه کول دا غواړي چې هېواد په نړیواله سوداګرۍ کې وده وکړي. دا څرګنده ده، چې د تادیاتو په بیلانس کې کسر نورو موخو ته د رسېدو لاره ستونزمنوي او د تادیاتو په بیلانس کې کسر دا مانا ورکوي، چې اسعار یا سره زړه بهر ته روان دي. د تادیاتو د بیلانس په اړه د هر هېواد موخه د صادراتو او وارداتو مساوي کول دي، پردې بنسټ په عمل کې هغه هېواد چې غیر کافي اسعاري زېرمې لري، باید صادرات د تادیاتو په بیلانس کې خپله موخه وګرځوي.

که یو هېواد د ډاډ وړ او مناسبې زېرمې ولري، باید د هېواد موخه د صادراتو او وارداتو مساوي والی وي. د تادیاتو د بیلانس د تعادل ساتل د پولې سیاست یو حتمي کار او امر دی، پر دې بنسټ پوښتنه مطرح کېږي، چې د تادیاتو په بیلانس کې څرنگه تعادل راوړو؟ د تادیاتو په بیلانس کې کسر دا مانا ورکوي، چې په اقتصاد کې د پیسو عرضه زیاته ده او د دغو اضافي پیسو لپاره باید په اقتصاد کې اعتبار رامنځ ته شي او تقاضا اضافه شي، یانې د تادیاتو د بیلانس کسر په یوه هېواد کې د پیسو د عرضې له زیاتوالي څخه انعکاس کوي او د تعادل لپاره یې باید خلک خپلې اضافي پیسې د بهرنیو توکو او یا د پور پر اسنادو باندې د یوه ثابت نرخ تر سیستم لاندې ولګوي او بانک هم باید

اسعاري زېرمې لوړې کړي او کورنۍ پیسې وپېږي، ترڅو د اضافه پیسو عرضه له منځه لاړه شي. له بله پلوه که د پیسو عرضه ټیټه وي او پیسو ته تقاضا زیاته وي، دا مانا ورکوي، چې د تادیاتو په بیلانس کې زیاتوالی راغلی، چې په دې حالت کې خلک باید کورنۍ پیسې پر بهرنیانو باندې د پور اسنادو او یا مالونو د خرڅولو له لارې ترلاسه کړي او مرکزي بانک هم په خپل وار اضافي بهرني اسعار د اقتصاد له جریان نه کم کړي، یانې پېرودنې وکړي او په بدل کې یې کورنۍ پیسې جریان ته داخلې کړي، چې د همدې پورتنیو لارو په مرسته کېدای شي، د تادیاتو د بیلانس تعادل وساتل شي.

د پولې سیاست معمولي موخې:

که د سیاست مقتدرین د پولې سیاستونو د وضع کولو له لارې خپلو اصلي موخو (اقتصادي ودې، بشپړ استخدام، د بیو ثبات او د تادیاتو د بیلانس د تعادل ساتلو) ته په بشپړه توګه ونه رسېږي، یانې پورتنۍ موخې د بدلون وړ وي، په دې حالت کې باید پولې سیاست پر منځنیو یا وسطی او یا معمولي موخو تکیه وکړي، چې له هغو څخه په ګټه اخیستلو سره کولی شي د زغم وړ کنټرول ولری شي، چې دا موخې درې ډوله دي:

- ۱ - د پیسو یا پولې عرضه Money Supply.
- ۲ - د کرېډیټونو یا اعتبارونو برابرول Availability Credits.
- ۳ - د ټکټېنې نرخ Interest Rate.
- ۱ - د پیسو یا پولې عرضه: په اقتصاد کې پولې عرضه ټول هغه پولې عناصر په ځان کې رانغاړي چې په بېلابېلو ډولونو د بانکي سیستم له لارې په دوران کې اچول کېږي.

مرکزي بانک پولې عرضه په اقتصاد کې د زېرمو د اندازې د کنټرول له لارې کنټرولوي او په پولې عرضه کې بدلونونه د دولت د پولې سیاست د تصمیمونو له امله صورت مومي، چې د هغو په تعقیب د ربحې نرخ په ازاد بازار کې بدلون کوي او د ربحې د نرخ بدلون په خپل وار د پانګونې پر حجم او بالاخره د اقتصاد پر مجموعي تولید باندې اغېزې اچوي.

له بل لوري دا چې مرکزي بانک نه شي کولی په مستقیم ډول بیې کنټرول کړي، په دې حالت کې د بیو د ټاکلو لپاره مرکزي بانک د پولې عرضې د رشد نرخ د منځني یا وسطی هدف په توګه ټاکي، چې دا انتخاب له عملياتي موخو څخه یوه موخه ده او مرکزي بانک کولی شي چې د پولې عرضې د کنټرول له لارې انفلاسیوني اغېزې له منځه یوسي. نوي کلاسیکان او د پولې مکتب پلویان پر دې اند وو، چې له نوساني لکه تورم او کساد سره د مقابلې تر ټولو غوره لار سیاست بولي، چې هغه هم اساساً د پیسو د حجم په بدلون سره د اقتصادي فعالیتونو له سطحې سره متناسب خلاصه کېږي.

د بېلگې په توگه د پیسو د حجم کمېدل یا د پولي عرضې د ودې کمېدل د ربحې د نرخ د لوړوالي او مجموعي تقاضا د کموالي لامل کېږي او د دوام په صورت کې په تدریج سره تورم مهاروي.

د فریدمن په نامه د یوه اقتصادپوه د وړاندیز له مخې پولي عرضه په هر کال کې له ۲ تر ۴ سلنو اجازه ورکوي، چې نرخونه په یوه اقتصاد کې په ثابت ډول وده او رشد وکړي.

د ټکټانې د نرخ د کرېډېټونو برابرول:

د پولي سیاست دوې وروستۍ موخې د اعتبارونو او ټکټانې د نرخ برابرول دي او اقتصادپوهان ورته د مارکېټ شرطونه هم وايي، چې په بانکي سیستم کې د ټکټانې نرخ ازادو زېرمو ته رجوع کوي او اقتصادي پالیسي جوړوونکي کولی شي د ټکټانې له نرخ څخه په گټې اخیستلو سره پر اقتصادي فعالیتونو او هم پر کرېډېټونو یا اعتبارونو باندې د پام وړ اغېزې واچوي، یانې د اقتصاد مقتدرین کولی شي دوه ډوله پولي سیاست وکاروي، چې یو (اسانه یا پراختیایي) سیاست دی، چې د ټیټې ټکټانې نرخ په کې وضع کېږي، البته په لنډه دوره کې. او بل پولي (انقباضي) سیاست دی چې په هغه کې په لنډه دوره کې ټکټانه لوړه وضعه کېږي.

د پولي سیاست ستراتیژي:

مو لیدل چې د پولي سیاست د کارونې موخه د اقتصادي سیاست یو لړ وروستیو موخو ته رسېدنه ده، لکه د بیو ثبات، د بشپړ اشتغال سطحه، د تادیاتو د بیلانس تعادل او نور. مرکزي بانک ټول لري، چې دې ډول موخو ته ورسېږي، اما دغو موخو ته رسېدنه د یو لړ وسایلو او اوزارو په وسیله لکه د ازاد بازار عملیات، د سیاست تنزیل او قانوني زېرمو له لارې شونې کېدای شي.

د پام وړ ټکی دادی، چې دې ډول موخو ته رسېدنه په مستقیم ډول امکان نه لري او د دې لپاره مرکزي بانک بېلابېلې ستراتیژۍ پر کار اچوي.

لکه څنګه مو چې وویل مرکزي بانک وروستیو موخو ته رسېدنې لپاره د پولي سیاست وسایل، د عملیاتو موخې (د امانتي موسسو زېرمې، د مجدد تنزیل نرخ او پولي پايې) خپله موخه ټاکي. د بېلگې په توګه مرکزي بانک (د پولي سیاست له وسایلو څخه د یوې وسیلې په توګه) د پور د پاڼو د پیږودنې او خرڅلاو له لارې په ازاد بازار کې پولي بنسټ ته بدلون ورکوي. پر دې بنسټ د پولي پايې یا بنسټ بدلون، د پیسو حجم یا د ربحې نرخ (د منځنیو موخو په توګه) تر اغېزې لاندې راولي او بلاخره د ربحې د نرخ یا د پولي زېرمو د ودې د نرخ په بدلون سره وروستۍ موخې ترلاسه کېږي.

په هر حال مرکزي بانک وروستیو موخو ته د رسېدنې لپاره کولی شي، له دوو ستراتیژیو کار

واخلي. يو پراويزه او دوه پراويزه ستراتيژي. په يو پراويزه ستراتيژي کې مرکزي بانک د هغو بدلونونو له لارې چې په عملياتي متحولونو کې يې راوړي، د وروستيو موخو لپاره تر ټولو عملي لار برابروي او ليدل کېږي، چې په دې ستراتيژي کې مرکزي بانک د عملياتي موخو له لارې مستقيماً نهايي موخې په پام کې نيسي.

په دوه پراويزه ستراتيژي کې دا مسئله په دوو پړاوونو کې ځانگړې کېږي. په لومړي پړاو کې وروسته له دې چې مرکزي بانک د خپلو موخو يانې استخدام او د بيو د سطحې په اړه تصميم ونيسي، د هغو متحولونو مجموعه چې وسطي موخې (د پيسو حجم، لنډمهاله او اوږدمهاله ربحو نرخ) پرې او پر بې کارۍ او د بيو پر لوړوالي مستقيم اغېز کوي، انتخابوي.

په دويم پړاو کې نور متحولونه چې عملياتي موخې پرې او د پولي سياست د ابزارو ډېرې اغېزې مني، انتخابوي. د بېلگې په توگه د دې لپاره چې مرکزي بانک وکولى شي د پيسو د حجم (M) لپاره د څلور سلنه ودې نرخ لاسته راوړي، بايد پولي پايه يا بنسټ په کال کې دوه سلنه لوړ کړي. په هر حال مرکزي بانک دې ته ترجيح ورکوي، چې پورتنۍ ستراتيژي غوره کړي، ځکه وروستيو موخو ته رسېدنه د يو لړ منځنيو موخو او اسانه لارو له مخې اسانه کار دی. په چټکو منځنيو (وسطي) موخو او عملياتو سره کولى شي د پولي سياست د بریا په اړه نظر څرگند کړي.

د لومړي څپرکي د مطلبونو لنډيز:

په دې څپرکي کې مو د پولي سياست تعريف وکړ، د عاملينو ونه مو ياد کړل، مرکزي بانک مو تعريف کړ او وليدل شول، چې د مرکزي بانک هر تعريف په حقيقت کې د مرکزي بانک له دندو د يوې دندې بيانوونکى دی.

همداشان د مرکزي بانک دندې، چې مهمې يې د نوټونو خپرول، د دولت استازيتوب او بانکداري، وروستى پور ورکوونکى او د اعتبارونو او نورو بانکي او پولي چارو کنترول دي تحليل او وڅېړلې. همداشان د سوداگريزو او خصوصي بانکونو له تعريف او دندو سره هم بلد شوو. همداشان د پولي سياست کارول، چې اقتصادي موخو ته رسېدنه ممکنوي او د دې ترڅنگ نهايي موخو ته د رسېدنې څرنگوالى، چې د مرکزي بانک له خوا د بېلابېلو ستراتيژيو له لارې ممکنېږي، وڅېړل شول. په دې برخه کې وليدل شول چې نهايي يا وروستيو موخو ته رسېدنه په نامستقيم ډول د وسطي يا منځنيو موخو له لارې اسانه او ساده ده، ځکه له دغو موخو څخه په گټې اخيستنې سره په چټکۍ سره کېدای شي د پولي سياست د بریا يا نه بریا په اړه نظر څرگند شي او همداشان له لازمو اصلاحاتو سره نهايي موخو ته د رسېدو لپاره لازمې کړنې ترسره شي.

د لومړي څپرکي پوښتنې

- ۱ - پولي سياست تعريف او د عاملينو ونه يې واخلي؟
- ۲ - اقتصادپوهان مرکزي بانک څه ډول تعريفوي؟
- ۳ - د مرکزي بانک او سوداگريزو بانکونو موخې تشرېح کړئ؟
- ۴ - په کلي توگه د مرکزي بانک دندې په گوته کړئ!
- ۵ - په سوداگريزو بانکونو کې تر ټولو عمده امانتونه (سپارنې) وليکئ؟
- ۶ - په کلي توگه سوداگريز بانکونه د قانون له مخې کومې دندې ترسره کوي؟
- ۷ - اختصاصي بانک د پيسو او بانکوالۍ د قانون مطابق تعريف کړئ؟
- ۸ - د بشپړ استخدام اصطلاح او د بيو ثبات واضېح کړئ؟
- ۹ - اقتصادي وده څه ده او کله واقع کېږي؟
- ۱۰ - د پولي سياست معمولي موخې څو ډوله دي، ونه يې واخلي او هم د پولي سياست دوې وروستۍ موخې سره پرتله کړئ؟

د پولې سياستونو وسايل او ډولونه

ټوليزه موخه:

په يوه هېواد کې د پولې ارزښت او ثبات ساتنې، مساعد اقتصادي حالت او د بانکوالۍ نظام د پياوړتيا په موخه د پولې سياست د وسايلو توضيح.

د زده کړې موخې: لوستوال به د دې څپرکي تر لوستلو وروسته پر لاندې څيزونو برلاسي شي:

- د زېرمو سياست او د پولې سياست د قوي وسايلو په توگه د پيسو د وړاندې کولو د کنټرول په موخه د بانکونو د زېرمو ټاکل او د تاديواتو د بيلانس د توازن په موخه د ارزې سياست توضيح.
- د ټولنې د حالاتو په پام کې نيولو سره له پولې تورم څخه د مخنيوي په موخه د تنزېل او نوي يا مجدد تنزېل عمليه.
- د هېواد د بانکي او پولې سياست مطابق د پولې او مالي انبساطي او انقباضي سياست.
- د افغانستان د مرکزي بانک (د افغانستان بانک) د پولې سياست وسايل يا اېزار.

د ازاد بازار سياستونه يا د پرانيستي بازار کړنې:

د مرکزي بانک تر ټولو گټور اېزار د پرانيستي بازار کړنې (عمليات) دي.

دا سياست د دولت له خوا د هر هېواد د مرکزي بانک په وسيله، په ټاکلي زمانه کې، نه په پرلپسې او مستمر ډول ترسره کېږي، چې په ډېری مواردو کې دا لنډمهاله سياستونه مقطعي وي. مرکزي بانک د بيه لرونکو دولتي پانود پير او پلور له لارې کولی شي په ازاد بازار کې بانکي زېرمې کمې او زياتې کړي. د بېلگې په توگه د تورم په حالت کې مرکزي بانک د ارزښت لرونکو اسنادو خرڅلاو ته په ازاد بازار کې اقدام کوي، چې په دې توگه بيه تر ممکنه بريده راټيټېږي.

دلته خلك د دولتي لوريو اسنادو د پيرونې په موخه سر بهر پر هغو پيسو چې په لاس كې يې لري، له خپلو سپماوو څخه چې له بانكونو يا نورو موسسو سره يې اېښې وي هم يوه برخه رااخلي او د ارزښت لرونكو دولتي اسنادو د پيرونې له لارې يې هغه مركزي بانك ته لېږدوي، چې له بانكونو څخه د خلكو دا راخيستنه، د دولتي قرضه اسنادو د پيرونې په موخه ده، چې د دولتي پور اسنادو گټه نظر امانتونو او سپما ته ډېره وي او همداشان ترجيح وركوي، چې د سپما په عوض چې د نسبتاً كمې ربحې لرونكي دي، دولتي پور اسناد وپري او له لوړو گټو يې برخمن شي، چې د دې تدبيرونو عملي كول په اقتصاد كې د پيسو د كمالي لامل كېږي او دا كمالي د دولتي پور د اسنادو د پيرونكو د پير ځواك كموي، چې په پايله كې پر اقتصاد د تورم ضد اغېزې لوبېږي. له همدې امله د ازاد ماركيټ سياست د پولي تورم پر وړاندې د مبارزې په موخه د پولي سياست د مهمې وسيلې په توگه گڼل كېږي.

هغه مهمه مسئله چې بايد په پام كې ونيول شي داده، چې د دولتي ارزښت لرونكو اسنادو خرڅلاو د ازاد بازار د سياست له لارې تل د تورم ضد وسيلې په توگه نه وي، ښايي د موجود تورم د پياوړتيا لامل هم شي.

بلاخره د ربحې د شديد نرخ له بدلونونو څخه د ځان ساتنې لپاره او په ناڅاپي پېرولور د نامساعدو اغېزو د مخنيوي لپاره او په فوق العاده زياته مقايسه اقدام ونه شي، بلكې په تدريجي ډول اقدام وشي.

د زېرمو يا ذخايرو سياست:

قانوني زېرمې عمدتاً قانون د بانكي مكلفيتونو جز گڼلې دي. ټول بانكونه ملكف دي، چې د خلكو د حقونو د ملاتړ په موخه د خپلې پولي پانگې يوه اندازه په بانك يا موسسه كې چې په قانون كې څرگند وي، كېږدي.

په حقيقي زېرمو كې بدلون د امريكا په متحدو ايالتونو كې د لومړي ځل لپاره د بيو د لوړوالي د مخنيوي په موخه د يوې پولي كرنلارې يا طرحې په توگه ومنل شو.

هر بانك نظر قانون ته د ډيپوزيتونو يوه ټاكلې فيصدي قبلوي او په مركزي بانك كې يې ساتي. كه مركزي بانك او سوداگريز بانكونه وغواړي چې بېي د لوړ اقتصاد سطحې ته ورسېږي، په دې حالت كې ډيپوزيتونه او حقيقي زېرمې لوړوي، يانې سوداگريز بانك غوښتنه كوي، چې ډېرې زېرمې په مركزي بانك كې خوندي كړي. برعكس كه مركزي بانك وغواړي پر اقتصادي فعاليتونو او پانگه اچونه باندې مطلوبې اغېزې پرېباسي، په دې حالت كې ډيپوزيتونه او حقيقي زېرمې را ټيټوي او د سوداگريزو بانكونو زېرمې لوړوي. كه د سوداگريزو بانكونو زېرمې كمالي ومومي، په

دې حالت کې پر اقتصادي فعاليتونو باندې منفي اغېزې اچوي، يانې سوداگريز بانکونه نه شي کولی پانگوالو ته د پام وړ پورونه ورکړي. په بله وينا د دې لپاره چې مرکزي بانک وکولی شي د پيسو د ورکړې ميزان کنټرول کړي، د قانوني زېرمو لوړه کچه په پام کې نيول کېږي. قانوني زېرمه بانک ته دا امکان ورکوي، چې د ازاد بازار چارې د اقتصادي زېرمو له ثبات څخه په ډاډمنتيا سره ترسره کړي. مرکزي بانک د قانوني زېرمو د ميزان په ټاکلو سره، تر هغه څه ډېر چې بانکونه يې غوښتونکي دي، کولی شي د زېرمو کچه وټاکي او په پايله کې په دقيق ډول د پيسو د وړاندې کولو يا عرضې سطحه کنټرول کړي. د دې چارې ځانگړې اغېزه د لنډمهاله ربحې پر نرخ د مرکزي بانک د کنټرول شدت دی. په هر حال مرکزي بانک او د يوې ټولنې پولي مقامات کولی شي د قانوني زېرمې بدلون د قوي پولي سياست د يوې وسيلې په توگه د ټولنې د پيسو د عرضې پر ميزان اغېزه وکړي، چې دا نسبت به له ۱۰ سلنې لږ او له ۳۰ سلنې ډېر نه وي.

اسعاري سياست:

يو شمېر تدبېرونه د پيسو د مطلوب بهرني ارزښت په موخه په يوه ټاکلي وخت کې نيول کېږي. له دې تعريف څخه داسې انکېرل کېږي، چې يو کورنی پولي واحد په څه اندازه او مقدار بهرني پولي واحد يا د توکو يو واحد لاسته راوړلی شي. هغه لاملونه چې د پيسو پر بهرني ارزښت اغېزه لري، د يوه هېواد د تادياتو د بيلانس وضع او حالت دی.

د بيلانس تعريف:

له نورو هېوادونو سره د يوه هېواد د ورکړو او لاسته راوړنو له ټولگې څخه عبارت دی. د يوه هېواد د تادياتو د بيلانس د زياتوالي يا کسر څرنگوالی د هغه هېواد پولي ارزښت اغېزمنوي.

که د تادياتو په بيلانس کې کسر وليدل شي، د اسعارو په مقابل کې د کورنيو پيسو د کموالي لامل کېږي، په دې مانا چې د اسعارو لپاره د غوښتنې ډېروالی د تادياتو د بيلانس د کسر د له منځه وړلو په موخه وي او د کورنيو پيسو ارزښت د اسعارو په مقابل کې کموي او د هغه برعکس د اسعارو ارزښت ښيي، چې مرکزي بانک بايد د پيسو د ارزښت د ټيټوالي د مخنيوي لپاره ټاکلي تدبېرونه ونيسي. د تادياتو د بيلانس د زياتوالي په صورت کې د اسعارو لپاره تقاضا کمه وي، چې اسعارو ته د تقاضا کمښت د اسعارو په برخه کې د ارزښت د کموالي مانا ورکوي. په درېيم صورت کې بيلانس ځانته مثبتې بڼه غوره کوي او د اسعارو ورود نظر خروج ته ډېر وي.

په هر حال د اسعارو ارزښت هغه وخت ډېرېږي، چې تقاضا نظر عرضې ته ډېره وي، کله چې تقاضا نسبت عرضې ته کمه وي، ارزښت يې ډېروالی مومي.

بايد ووايو چې يو هېواد هغه وخت د اسعارو د ثابتې بيې د سيستم درلودونکى وي، چې خپل پولي سياستونه د نورو هېوادونو له پولي سياستونو سره همغږي کړي.

د بېلگې په توگه، که افغانستان د خپلو دوديزو پيسو او د پاکستان د کلدارو ترمنځ ټينگ تړاو رامنځ ته کړي، په ازاد بازار کې به يې خپله پانگه د همغې ربحې نرخ ولري، چې د پاکستان په بازارونو کې حاکم وي.

تنزيل او د تنزيل مفهوم:

د **تنزيل لغوي مانا**: تنزيل په لغت کې ښکته راوړلو، کمولو او ځای پر ځای کولو ته وايي او د مرکزي بانک د پولي سياست له وسايلو څخه يوه وسيله ده.

په اسلامي متونونو کې **تنزيل**: (د دين بيع) هغه کلمه ده، چې په اسلامي فقه کې له تنزيل سره يو شان ماهيت لري او په اسلامي بانکوالۍ کې له هغې څخه د دين په خرڅلاو يا پيږدولو کې کار اخيستل کېږي.

د دين بيع په کم مبلغ سره د اوږدمهاله دين د خرڅلاو په مانا ده. په څرگند عبارت سره، دين د سوداگريزو پاڼو او اسنادو له تنزيل څخه عبارت دی، چې سررسيد يې په راتلونکي کې دی. په دې ډول چې مثلاً د سفتې لرونکي بانک ته په مراجعې سره تر سررسيد مخکې خپل طلب نقداً او په کم مبلغ سره ترلاسه کوي.

تنزيل په ساده ډول يوه بانکي چاره يا عمليه بلل شوې، چې د بانکونو له خوا تر کارونې لاندې نيول کېږي او د ترسره کولو ډول يې، لکه د ارزښت لرونکو اسنادو پر وړاندې د اجراتو غوندې دی.

دا چې تنزيل د اوږدې مودې لپاره د نقدي طلب طبيعي پيږدول دي، چې د بيې طلب د تنزيل په ورځ کې د طلب په سند کې له درج شوي مبلغ څخه لږ وي او دا واټن هماغه ربحه ده، چې له طلب سره د هغې د وصول تر نېټې پورې تړاو لري.

اصطلاحاً دغه فاضل واحد د پولي محاسبې لپاره د تنزيل د ورځې د قېمت او د وصول د ورځې د طلب د قېمت ترمنځ تنزيل بلل کېږي.

د پانگوالۍ په نظام کې بايد طلب د سوداگريزې راکړې ورکړې زېږنده وي، يانې هغه مديونيت چې پيدا کېږي، د پيږپلور په پايله کې به وي او دويم دا چې موده بايد له ۹۰ ورځو ډېره نه شي. دليل يې دادی، چې بانک د وگړو د څرگندو سپارنو (امانتونو) پر بنسټ لنډمهاله اعتبار ورکوي او د طلب لرونکي ته د تنزيل موده د اعتبار د ورکړې په ډول بايد له دريو مياشتو څخه، چې د لنډمهاله اعتبار حد دی، تجاوز ونه کړي.

د بېلگې په توگه، د پرچون پلورنې لپاره له عمده فروشي څخه د مالي پېرودلو په ډول په سوداگريزو راکړو ورکړو کې د طلب له ورقو څخه د برآت او سفتې په ډول کار اخيستل کېږي. ځکه پرچون پلورنځي غالباً نه شي کولی د مال قېمت نغداً ورکړي. له دې امله عمده پلورنځي ته د نغدو پيسو پر ځای د طلب ورقي د حجت او برات په ډول ورکوي، ترڅو د پرچون پلورنې په پړاو کې د مالونو تر خرڅلاو وروسته لازم وجوه راټول او د پرچون پلورونکي سره يې همغږي (کارسازي) کړي. اوس که عمده پلورونکي وغواړي د اړتيا له امله خپل مدت لرونکي طلب نقد کړي، کولی شي د طلب سند بانک ته يوسي او د طلب وجه د نزول تر کسر وروسته نغداً ترلاسه کړي. د يادونې وړ ټکی دادی، چې د عمده پلورونکي يا خرگند پرچون پلورونکي طلب بايد د مالي راکړې ورکړې زېږنده وي، همداشان تنزېل د سوداگريزې راکړې ورکړې زېږنده نه وي، نو د دې حالت تکرار د ناوړه اقتصادي حالتونو لامل کېږي.

مجدد تنزېل:

مجدد تنزېل هغه تنزېل ته ويل کېږي، چې يو ځل بيا د تنزېل د عمليې وړ وگرځي. د مجدد تنزېل د نرخ بدلونونه د پولي سياست يو ډول نور وسايل دي، چې مرکزي بانک کولی شي د پولي تعادل او ارزښت ساتنې په موخه په بېلابېلو اقتصادي شرايطو او حالاتو کې له هغه څخه گټه واخلي. مرکزي بانک د رکود او کساد شرايطو په ترڅ کې چې معاملې په لازم ډول نه ترسره کېږي او توکي په گودامونو کې پاتې کېږي او د پيسو حجم او کافي اعتبارونه نه وي، کولی شي د مجدد تنزېل نرخ راټيټ کړي، ترڅو بانکونه وکولی شي په مناسبو شرايطو کې مرکزي بانک ته مراجعه وکړي او خپل اوراق تنزېل کړي. د مجدد تنزېل نرخ هغه نرخ دی، چې سوداگريز بانکونه يې له مرکزي بانک څخه د اعتبارونو د ترلاسه کولو لپاره دغه بانک ته سپاري. مرکزي بانک ياد شوي اعتبارونه د ارزښت لرونکو پاڼو د مجدد تنزېل له لارې بانکونو ته ورکوي.

د مجدد تنزېل د عمليې اساسي ځای او مرجع سوداگريز بانکونه دي او دا بانکونه د تنزېل عمليه ترسره کوي. هغه اسناد چې د ټاکلي مبلغ لرونکي وي له هغه قېمت سره چې په سند کې ذکر دی، تر هغه په کم قېمت سره د مرکزي بانک په واک کې قرار مومي. که بانک نغدو پيسو ته اړتيا ومومي، ياد شوي اسناد مرکزي بانک ته وړي او د مجدد تنزېل غوښتنه کوي.

مرکزي بانک له پولي او بانکي سياستونو سره سم او د پولي حالت په پام کې نيولو سره د مجدد تنزېل د عمليې د ترسره کولو يا نه ترسره کولو اقدام کوي. په دې مانا که مرکزي بانک پر دې پوه شي، چې په ټولنه کې د پيسو د عرضې اړتيا ډېره ده، بايد د مناسب او مساعد اقتصادي حالت لپاره د پيسو د عرضې مقدار زيات کړي، چې په دې وخت کې مرکزي بانک د مجدد تنزېل نرخ راټيټوي او بانک د په لاس کې ارزښت لرونکو اسنادو د مجدد تنزېل ته هڅوي، چې سوداگريز بانکونه خپل

سوداگريز اسناد مرکزي بانک ته وړي او مجدد تنزِيل ورکوي. که چېرې مرکزي بانک دې پایلې ته رسېدلی وي، چې په اقتصاد کې د تورم حالت راڅرگندېږي یا انفلاسیون د پراختیا یا غوړېدو په حالت کې دی، مرکزي بانک د مجدد تنزِيل نرخ لوړوي، ترڅو یو ممانعت رامنځ ته کړي، او د پیسو د عرضې له ډېروالي څخه مخنیوی وشي. په دې صورت کې مجدد تنزِيل د مرکزي بانک د پولې سیاست د وسیلې په توګه د اجرا وړ ګرځي.

نو ویلی شو چې مرکزي بانک کولی شي د مجدد تنزِيل د نرخ د لوړوالي یا ټیټوالي له لارې خپلې منل شوې ارزښت لرونکې پاڼې د پراختیایي یا انقباضي پولې سیاست په لازمو او اړینو برخو کې عملي کړي، ترڅو له دې لارې د بېو په استقرار کې خپله ونډه ترسره کړي. سربېره پر دې دې پایلې ته رسېږو، چې په پولې بازار کې د پیسو د اندازې ډېروالی د پانګونې درجه لوړه بیايي، د تولید د سعودي سپر لامل کېږي او د تولید ډېروالی د استخدام لامل کېږي او که په ټولنه کې د تورم حالت وي، مرکزي بانک د ارزښت لرونکو پاڼو د تنزِيل نرخ د پاڼو له مجدد تنزِيل څخه ژغوري او په اقتصاد کې د پیسو اندازه کموي او د بېو د وروستي لوړوالي څخه مخنیوی کوي.

د ارزښت لرونکو اسنادو رهنی سیاستونه:

د تضمین سیاست یا د ارزښت لرونکو اسنادو او پاڼو رهن ته اېښودل، چې د سیاستوال له خوا د پولې جریاناتو د تنظیم لپاره ترسره کېږي.

معاملاتي بانکونه د نغدو پیسو او پولې امکاناتو د ترلاسه کولو لپاره، ارزښت لرونکې پاڼې مرکزي بانک ته د رهن په توګه سپاري. مرکزي بانک د خپلو پراختیایي یا محدودوونکو سیاستونو له مخې د مرکزي بانک کړنلاره د دې ډول پولې حرکت پر وړاندې تنظیموي. که چېرې مرکزي بانک درک کړي، چې په بازار کې د پیسو اندازه مخ پر کمېدو ده، بانک د ارزښت لرونکو پاڼو نغډولو ته هڅوي. د تضمین سیاست او د ارزښت لرونکو پاڼو او اسنادو ګروول یا رهن ته سپارل، د دې ډول سیاست یوه لاره ګڼل کېږي. کله کله بانکونه هم د قېمتي توکو او څیزونو په ګرو اېښودلو کې، په مرکزي بانک کې نغدې پیسې لاسته راوړي.

د ارزښت لرونکو پاڼو د تضمین د ربح نرخ نظر د مجدد تنزِيل نرخ ته په عمومي ډول لوړ وي. د افغانستان بانک، د ډېرو پانګونو او اقتصادي ودې په موخه او همداشان د افغانستان د بانکوالۍ د نظام د پرمختیا لپاره د منقولو اموالو رهنی او د نامنقولو اموالو رهنی قوانین تر تصویب لاندې نیولي. دا قوانین خصوصي او سوداګریزو بانکونو ته د پور اخیستلو زمینه برابروي. همداشان د خلکو لپاره د اعتبارونو او نورو بانکي خدمتونو لپاره د لاسرۍ زمینه برابروي، ترڅو سوداګر له بانکونو پور واخلي او خپله سوداګري وغوړوي او بانکونه او مالي ادارې هم ډېر ډاډ ترلاسه کړي، چې رهنی پورونه ورکړي.

پولي انبساطي سياست (د پیسو په برخه کې ډېروالی)

دا سياست له رکود سره د مقابلي او بشپړ استخدام ته د لاسرسي په موخه غوره کېږي.

د بېلگې په توګه، مرکزي بانک له خلکو يا دولت څخه د پور د پاڼو د اخيستلو له لارې د پولي پاڼې د ډېروالي او د پیسو د حجم د ډېروالي لامل کېږي. د پیسو د حجم ډېروالی د ربحې د نرخ د ټيټوالي او د مجموعي تقاضا د زیاتوالي لامل کېږي او په اقتصاد کې د خالي ظرفیت په شرایطو کې بشپړ استخدام ته د رسېدو یوه وسیله ګرځي. په بله وینا ویلی شو، کله چې مرکزي بانک تصمیم ونيسي چې د پیسو عرضه د بازار د عملیاتو له لارې لوړه کړي او په لومړي ګام کې د بازار عملیات نوې زېرمې د سیستم په دننه کې تزریق کوي، د پیسو د عرضې مقدار لوړوي (د عرضې منحني په ښي لوري تغیر کوي). اوس د پیسو د عرضې اندازه، نسبت هغه مبلغونو ته چې کورنۍ غواړي ویې ساتي، ډېروي، چې په پایله کې د ربحې نرخ ټيټېږي.

د ربحې د نرخ په ټيټېدو سره د پلان شوې پانګونې لګښتونه (چې د مجموعي لګښتونو یوه برخه ده) ډېروالی مومي. دا ډېروالی په دې مانا دی، چې پلان شوي مجموعي لګښتونه اوس تر مجموعي تولید لوړ دي او شرکتونه ناپلان شوی کمښت په زېرمو کې تجربه کوي او تولید ته زیاتوالی ورکوي.

د پیسو په برخه کې ډېروالی د ربحې نرخ را ټيټوي او مجموعي تولید ورسره زیاتېږي او د تولید لوړه کچه پیسو ته تقضا ډېروي (پیسو ته د تقضا منحني په ښي لوري تغیر مومي) او دا د دې سبب کېږي، چې د ربحې نرخ راټيټ نه شي. د مرکزي بانک له خوا د پور د پاڼو پېرودل، چې د پولي انبساطي سياست په توګه تلقي کېږي، د ربحې د نرخ د ټيټوالي، پانګونې او تولید د ډېروالي او بلاخره په اقتصاد کې د لګښتي مخارجو د زیاتوالي لامل ګرځي.

پولي انقباضي سياست (د پیسو کمښت)

دا سياست د تورم او د بيو له فشار سره د مقابلي په موخه ترسره کېږي. د بېلگې په توګه، مرکزي بانک خلکو ته د پاڼو د پلور يا د نرخ د لوړولو له لارې د پیسو د حجم قانوني زېرمه کموي. د معاملاتي تقاضا او ملي عاید د کمولو له لارې د پیسو د حجم کمول، استخدام راټيټوي او د تورمي فشارونو مخه نیسي. په بله وینا پولي انقباضي سياست د مجموعي تولید د کمولو په موخه د پیسو په برخه کې یو کموالی دی. پوهېږو چې د پلان شوې پانګونې سطحه د ربحې له نرخ سره معکوسه اړیکه لري، هرڅومره چې د ربحې نرخ لوړ وي، پلان شوې پانګونې او په همدې ترتیب د تولید د تعادل سطحه کمېږي، چې دا کموالی د پیسو د تقاضا د کموالي لامل ګرځي.

فرض کړئ، چې اقتصاد له مجموعي تقاضا سره مخ دی او هغو وسایلو ته اړتیا لري، چې مجموعي تقاضا محدوده کړي، چې په دې ترتیب مرکزي بانک پولي انقباضي سياست غوره کوي، په ازاد بازار کې د قرضي د پلورلو اقدام کوي.

مالي سياست Fiscal Policy

مالي سياست د سياست او اقتصاد د تلافي له ټکو څخه دی، ځکه سياست د موخې يا موخو د ټاکلو په برخه کې مهم رول لري. کله چې دولت له ټولنيزو مسايلو او له هغو څخه د زېږېدلو سياسي مسايلو سره لاس او گرېوان وي، داسې لاره غوره کوي، چې د هغو په حل يا تخفيف باندې تمامه شي. د بېلگې په توگه ځينې دولتونه د ټاکنو پر مهال د تورم د کمښت او د عامه سوکالۍ او بلاعوضه مرستو د ډېروالي سياست غوره کوي. په هغه صورت کې چې د دولت مهمه موخه د اقتصادي تړاو کمښت او د خپلواکۍ ساتنه وي، دوي هڅه کوي په خپلو اسعاري لگښتونو کې په داسې ډول سپما وکړي، چې تر ډېره بريده بهرنيو هېوادونو ته د تادياتو د بيلانس له کسر سره مخ نه شي او په هغه صورت کې چې بېکاري يوه لويه ستونزه وي، اصلي موخه د استخدام رامنځ ته کول او د توليد ډېرول په پام کې نيسي او يادو موخو ته د رسېدو لپاره مناسب مالي سياست غوره کوي او په هغه صورت کې چې لويه ستونزه تورم وي، مالي سياست تورمي ضد بڼه ځان ته غوره کوي.

نو د پورته ټکو په پام کې نيولو سره ويلی شو، چې:

الف: د دولتي لگښتونو تغيير: يانې کله چې مجموعي لگښتونه کم شي او دولت له بې ځايه لگښتونو ډډه وکړي. د دې حرکت په پايله کې د دولت د توقع وړ اجناسو تقاضا کمېږي او ورپسې په خپلسرې توگه بېې خپل نژولي سړ غوره کوي.

ب: د مالياتو د مقدار تغيير: بل هغه سياست چې دولت کولی شي د هغه په مرسته انفلاسيون کم کړي، د مالياتو ډېروالی دی، چې په محسوس شکل د عوايدو د لرونکو پر مجموعي تقاضا باندې اغېزه کوي او وگړي هڅه کوي، چې د څيزونو او خدمتونو له ډېر اخيستلو څخه ډډه وکړي او د دې کړنې په پايله کې هم بېې صعودي سړ ځان ته غوره کوي.

د انبساطي سياست اغېزې

هر هغه سياست چې موخه يې د مجموعي توليد تحريك کول وي، توسعوي سياست دی. مالي توسعوي سياست د دولت په لگښتونو کې ډېروالی (G) يا په خالصو مالياتو کې کموالی دی، چې موخه يې د عايد د مجموعي توليد (Y) زياتوالی دی. ټولي توسعوي سياست د پيسو د عرضې يو ډېروالی دی، چې موخه يې د مجموعي توليد ډېروالی دی. انبساطي سياستونه هم د اقتصادي ودې په موخه کارول کېږي.

د انقباضي سياست اغېزې

د دولت هر سياست چې موخه يې د مجموعي توليد (عايد) کموالی وي، انقباضي سياست بلل کېږي. انقباضي سياستونه د اقتصادي فعاليتونو د ورو (بټي) کولو لپاره ترسره کېږي. لکه څنګه چې پوهېږو د اقتصادي سياست يوه عمده موخه اقتصادي وده ده، مګر ولې دولت دا ډول سياست غوره کوي.

کله چې انفلاسيون لوړ وي، دولت ښايي دې ډول سياست ته اقدام وکړي، چې د هغه په وسيله اقتصادي سياستونه ورو کړي.

د افغانستان بانک د پولي سياست وسايل

- ليلام د افغانستان بانک د پولي سياست له وسايلو څخه يوه وسيله ده، چې د بهرنيو اسعارو پر وړاندې د افغانۍ د ارزښت او ثبات ساتلو لپاره ترسره کېږي. په بازار کې له اړتيا څخه د ډېرو افغانيو شتون د بهرنيو اسعارو پر وړاندې خپل ارزښت کموي. د ليلام کار په اونۍ کې دوه ځلې ترسره کېږي او د (MIF) د نړيوال صندوق د پلاوي د لارښوونې مطابق او د افغانستان بانک رهبرۍ په لارښوونه او د اکشن د کمېټې د پرېکړې د تصميم له مخې ترسره کېږي.

د حاضرو اسعارو ليلام د پولي سياست د وسايلو په توګه د مرکزي بانک په واسطه کارول کېږي، خو د اوږدې مودې لپاره دا سياست مناسب نه دی، ځکه د بهرنيو پيسو د کموالي يا د بانک د اسعاري زېرمو د کمښت لامل کېږي او د هېواد اقتصاد ته زيان رسوي.

- د پولي سياست دويمه وسيله د دولتي ارزښت لرونکو اسنادو (کاپيټال نوټ) دی چې د مرکزي بانک له خوا په اونۍ کې يو ځل کاپيټال نوټ د مزايدي له لارې پر خصوصي او سوداګريزو بانکونو پلورل کېږي، چې سرمايوي پانې په لومړي قدم کې د څلورويشتو ساعتونو لپاره رامنځ ته او وروسته په ۱۳۸۵ کال کې مرکزي بانک سرمايوي پانې د هغو تر ارزښت په ټيټه بيه د سوداګريزو بانکونو په ګټه د ۵۶ ورځو په ميعاد وړاندې کړي.

د وخت په تېرېدو سره همدغه ارزښت لرونکي اسناد په ۲۸ او ۱۸۲ ورځو بدل شول، چې دا کار (د ارزښت لرونکو اسنادو وړاندې کول) په بازار کې کولی شي د هر ډول مبادلوي شرايطو په ترڅ کې د پيسو په ثبات کې غوره رول ولوبوي او د خصوصي او نورو بانکونو لپاره اسانتياوې رامنځ ته کړي. البته د دې سرمايوي پانې اغېزې به پر مرکزي بانک وي، چې کولی شي د يوې ښې وسيلې په توګه د بيو د ثبات او د مبادلې د نرخ نوساناتو لپاره له هغه څخه کار واخيستل شي او د دې بهير په ودې او پرمختيا سره د اکشن اندازه او دفعات راپټ کړي.

- وروسته د افغانستان بانک د بهرنیو اسعارو پر وړاندې د افغانۍ د ثبات او ارزښت ساتلو په موخه د معقولو سیاستونو په طرحه کولو لاس پورې کړ، ترڅو د سیالیت او واقعي اړتیا ساتنې په موخه اقتصاد او مارکیټ په نغدو افغانیو اندازه او د موسمي اړتیاوو مطابق افغانۍ په جریان کې وساتي. په هغه صورت کې چې د اړتیا له اندازې څخه زیاتې یا کمېږي، د افغانۍ ارزښت اغېزمنېږي. په هغه صورت کې چې د افغانستان بانک د سیالیت له لږوالي سره مخ شي، د نویو پیسو د نشر د مخنیوي په موخه د اکشن له لارې ډالر له جریان څخه باسي له یوې خوا د پیسو د بې ارزښتوب مخه نیسي او له بلې خوا د بانک پولې سیاست ساتي.

د دویم څپرکي د مطالبو لنډیز

په دې څپرکي کې د پولې سیاست د وسایلو رول او اهمیت، چې د پرانیستي بازار عملیات، د تنزیل سیاست او د قانون ذخیره په کې شامل وو، ترڅېړنې لاندې ونيول شول.

په دې مطالبو کې مو ولیدل چې د تنزیل د سیاسي ستونزو او قانوني ذخیرې له پلوه د پولې سیاست تر ټولو مناسب وسایل د پرانیستي بازار عملیات دي.

همداشان په دې برخه کې مو ولیدل، چې رهنې، انبساطي او انقباضي سیاست د پورتنیو وسایلو ترڅنګ په بېلابېلو څانګو کې د سوداګرو لپاره د وګړنیزو او ټولیزو پوړونو د زمينې د مساعدوالي او د سوداګریزې پانګونې د پراختیا او پرمختیا په موخه هم کارول کېږي.

وروسته د انبساطي سیاستونو په اړوند بحث کې ولیدل شول، چې مرکزي بانک د ازاد بازار له لارې د نویو زېرمو په تزریق سره د پیسو مقدار زیات او د عرضې منحنی په ښې لوري تغیر کوي، چې د ربحې د نرخ د کموالي لامل کېږي او دا کار د پلان شوې پانګونې د ډېروالي او بلاخره د تولید او له دې امله پیسو ته د تقاضا د سطحې د لوړوالي لامل ګرځي او برعکس ومولیدل چې انقباضي سیاست د پیسو د عرضې د کمښت او د مجموعي تولید د کموالي لامل کېږي او پیسو ته تقاضا کمېږي.

د څپرکي په پای کې مو مالي سیاست وڅېړه او ولیدل شول، چې په بېلابېلو حالتونو کې یې پر اقتصاد بېلابېلې اغېزې درلودې او د دې سیاست په اغېزمنه توګه کارولو سره په ټولنه کې انفلاسیون کمېږي. همداشان د پولې سیاست له وسایلو سره چې په افغانستان کې د افغانستان بانک له خوا ورڅخه کار اخیستل کېږي بحث وکړ، ترڅو زده کوونکي د دې موضوعګانو په درک سره وکولی شي په عمل او ټولنیزو چارو کې له هغو څخه ګټه واخلي او د اقتصادي موخو د ترلاسه کولو په لار کې یې وکاروي.

د دويم څپرکي پوښتنې

- ۱ - د پیسو د عرضې د کنټرول وسایل عبارت دي له: الف: د پرانیستي یا ازاد بازار عملیات
ب: قانوني زېرمې ج: د تنزیل سیاست
- دا وسایل د پیسو پر عرضې د چټکتیا د نرمښت (انعطاف منلو) او د بېرته نه را گرځېدو (برگشت ناپذیري) له پلوه سره پرتله کړئ؟
- ۲ - ځینې وختونه تاسې له ورځپاڼې یا رسنۍ څخه خبرېږئ، چې مرکزي بانک د نرخ د تنزیل د کموالي اقدام کړی او یا یې د اسعارو لیلام ته مخه کړې. ایا د دې وسایلو کوم یو د پولي انبساطي سیاست لامل کېږي، ولې او ولې نه؟
- ۳ - د نوي کال د لمانځلو لپاره چې خلک ډېرې پیسې ورته ساتي، اغېزې یې د پیسو پر حجم څه ډول دي او د پولي وسایلو د گټې اخیستلو څرنگوالی تجزیه او تحلیل کړئ؟
- ۴ - کله چې بېې پورته یا ښکته لارې شي، مرکزي او سوداگریز بانکونه باید کومې کړنلارې غوره کړي، منطقي استدلال وکړئ؟
- ۵ - د اسعارو ارزښت څه وخت ډېرېږي، واضح یې کړئ؟
- ۶ - په اسلامي متونو کې د تنزیل په هکله رڼا واچوئ؟
- ۷ - انبساطي او انقباضي سیاست په لنډ ډول یو له بل سره پرتله کړئ؟
- ۸ - د مجدد تنزیل عملیه د کومو بانکونو له خوا ترسره کېږي، واضح یې کړئ؟
- ۹ - تنزیل تعریف او په بېلگه کې یې وښایاست؟
- ۱۰ - که د تنزیل عملیه د سوداگریزو راکړو ورکړو زېږنده نه وي، تکرار یې څه پایلې لرلای شي؟

د بودیجې د کسر او اضافي نوټونو د نشر سیاست

ټولیزه موخه:

د بودیجې د کسر او اضافي نوټونو د نشر سیاست، د تادیاتو د بیلانس کسر، د تورم د لاملونو تشخیص او نااقتصادي لاملونه

د زده کړې موخې: د دې خپرکي په لوستلو سره به لوستوال پر لاندې موضوعگانو پوه شي:

- د پور زیاتوالی یا بانکي اعتبارونه.
 - د پولې تورم د لاملونو تشخیص.
 - د تادیاتو د بیلانس کسر.
 - پر پولې تورم باندې د نفوسو د زیاتوالي او د پانگونې د پراختیا اغېزې.
 - د پولې تورم غیراقتصادي لاملونه.
 - د تورم په مخنیوي کې د مرکزي بانک رول.
- کله چې د یوه هېواد لگښتونه نظر عوایدو ته په یوه بودیجوي یا مالي دوره کې ډېر وي، د هېواد بودیجه له کسر سره مخ کېږي. دا کسر د اضافي نوټونو د نشر له لارې تمویلېږي او په اقتصاد کې د پیسو اندازه ډېرېږي او په آزاد بازار کې د ربحې د نرخ د لوېدو لامل کېږي.
- ځکه ربحه په پانگونو کې د تمام شوي لگښت د مهم قلم په توګه یادېږي، چې لوړېدل یې د ټول کار د محصولاتو د بېې د لوړېدو لامل کېږي او د امتعې مصرفوونکي زیانمنېږي او هم په کورنیو او بهرنیو بازارونو کې د سیالۍ د قدرت د کمزورتیا لامل کېږي.

د اضافي نوټونو د نشر په وسیله د دولت د بودیجې د کسر ټولول ځینې زیانونه هم لري، خو باید وویل شي چې د دولت له خوا د دې ډول سیاست کارونه د بېلابېلو موخو د څار او عملي کېدو په خاطر وي، چې مهمې موخې یې په لاندې ډول دي:

- د اضافي پیسو د نشر په وسیله د بودیجې د کسر سیاست کېدای شي د پیرودلو د قدرت د لوړتیا په موخه صورت ومومي، چې له همدې امله د بودیجې د کسر سیاست د پیرودلو د قدرت د لوړوونکي سیاست په نامه هم یادېږي. په دې ډول سیاست کې دولت هڅه کوي، چې د دولتي کارکوونکو د پیرودلو قدرت مستقیماً لوړ کړي او دا لوړتیا د اقتصاد پر لاملونو باندې اغېزې کوي، چې د دولتي کارکوونکو د تقاضا لوړېدل، د هغو کسانو عواید لوړوي چې دا څیزونه خرڅوي.

- د بودیجې د کسر سیاست او د اضافي نوټونو د نشر له لارې د هغه ټولول د دولت د پانګونې د ټول په موخه صورت مومي. د بېلګې په توګه د اضافي نوټونو د نشر له لارې د پراختیایي، پوځي، ودانیزو او نورو پروژو ټولول په اقتصاد کې د پیسو د اندازه د ډېروالي لامل کېږي، نو له دې امله پر استخدام، د ربحې پر نرخ، د تولید او پانګونې پر ډېروالي او نورو ساحو باندې اغېزې کوي.

پورتنی سیاست د دې لپاره څارل کېږي، چې نسبت مالیاتي ټول ته، د دولت لپاره ساده دی، ځکه مالیاتي ټول له تخنیکي او اقتصادي پلوه ډېرې ستونزې لري او هم اوږده وخت ته اړتیا لري.

- که چېرې دولت خپلې پروژې د مالیاتو له لارې ټول کړي، د دولت د لګښتونو زیاتوالی په اقتصاد کې د پیسو د زیاتوالي لامل نه کېږي، ځکه د دولت د لګښتونو زیاتوالی د مالیاتو د ډېروالي د ترلاسه کولو له لارې د دولت د لګښتونو د ډېروالي د تاثیر سبب له منځه وړي.

- د دولت د بودیجې کسر، کله چې د خصوصي سکتور له لارې ټول شي، دوه حالتونه موجود دي:

که خلک دولت ته پور ورکړي، چې پیسې یې په تولیدي بهیر کې شاملې شي، عین اغېزې ښکاري.

او که چېرې خلک دولت ته پور ورکړي، چې پیسې یې په اقتصادي دوران کې شاملې نه شي، یانې پیسې یې د غیر تولیدي زېرمو په شان وساتل شي، په دې صورت کې د پیسو د دوران د چټکتیا لامل کېږي او بېې ورسره لوړېږي.

د پورونو ډېروالی یا بانکي اعتبارونه:

د بانکي پورونو ډېروالی باید د بانکي سیاست مطابق ترسره شي، په دې مانا، کله چې د بانکونو موخه پراختیایي یا توسعوي سیاست وي، د قانوني زېرمو اندازه راټیټوي او د هغې مطابق کولی شي ډېرګرېډېټونه ورکړي، چې د هغو له امله د اعتباري پیسو حجم ډېرېږي او د اقتصاد په دوران کې د پیسو حجم ډېرېږي.

له بله پلوه د سوداگریزو بانکونو د زېرمو ډېروالی هم په ډېروالي (د دې موسسو د اعتبار ورکولو ظرفیت او د پیسو د عرضې ډېروالي منځ ته راوړي) همداشان ارزښت لرونکې پاڼې چې نوې خپرېږي، د اعتبارونو د عرضې د ډېروالي لامل کېږي. د بېلگې په توګه که دولت د یو ملیون ډالرو د خرڅلاو په مشارکت لاس پورې کړي، په بازار کې لومړنۍ ارزښت لرونکې پاڼې خرڅېږي، چې په دې شرایطو کې د اعتبارونو عرضه په همدې میزان په ټولنه کې ډېروالی مومي.

د غیر تولیدي زېرمو د کارولو له لارې د پیسو د دوران د چټکتیا لوړېدل:

که د بېلابېلو لاملونو له مخې پیسو ته تقاضا زیاته شي او زېرمه شوې پیسې نوي دوران ته واچول شي، په دوران کې د پیسو حجم د پیسو د دوران د چټکتیا د لوړتیا له لارې لوړ شي او بل مهم لامل د اقتصاد په دوراني لامل کې د زېرمه شویو پیسو په دوران کې اچول دي. په دې مانا چې اقتصادي لاملین په راتلونکي کې د پیسو د ارزښت په اړه څه ډول فکر لري.

که چېرې اقتصادي لاملین د بیو لوړوالی په راتلونکي کې اټکل کړي، په دې صورت کې د خپلو زېرمه شویو پیسو په وسیله څیزونه پېري، چې په اقتصاد کې د پیسو د دوران د چټکتیا د ډېروالي لامل کېږي او په دې توګه بیې ورسره لوړېږي.

برعکس که همدا لاملین په راتلونکي کې د ټیټو بیو اټکل وکړي، په دې صورت کې څیزونه پلوري او پیسې زېرمه کوي، چې د پیسو د دوران چټکتیا کمېږي او بیې ټیټېږي. د پیسو د زېرمو د کارولو لپاره بل لامل د ربحې د بیې لوړوالی دی، چې مالکین غیرتولیدي سپماوې یا زېرمې تشویقوي، ترڅو د ډېرې ګټې د ترلاسه کولو په موخه خپلې زېرمه شوې پیسې په دروان کې اچوي، پور ورکوي او د پولي تقاضا ډېروالی د ربحو د نرخ پر زیاتوالي ټمابېږي او همداشان د ارزښت لرونکو اسنادو د بیو په ټیټوالي سره د ربحې نرخ هم ډېروالي مومي.

د تادیاتو د بیلانس کسر:

مخکې له دې چې د تادیاتو د بیلانس د کسر په اړه یو څه زده کړو، لازمه ده د تادیاتو د بیلانس په اړه یو څه خبرې وکړو.

د تادیاتو بیلانس (BOP) Balance of Payment

د تادیاتو بیلانس اقتصادي احصایوي لېست یا حساب دی، چې د یوه دولت ټولې اقتصادي معاملې له نورې نړۍ سره په یوه ټاکلې موده کې ثبتوي. همداشان د تادیاتو بیلانس د اقتصادي پالیسیو په جوړولو او غوره کولو کې مهم رول لري. ځکه د تادیاتو بیلانس د دولت له بودیجې

جمع د سپماوو او پانگونو بیلانس سره مساوی دی او د تادیاتو د بیلانس جاري حساب د ملي تولیداتو یوه برخه ده او په عین حال کې د تادیاتو د بیلانس مالي حساب او پولي پانگه له پولي سروې سره اړیکه لري. په دې توگه ویلی شو چې د تادیاتو په بیلانس کې اقتصادي اغېزې شته او هم د تادیاتو د بیلانس بې توازنې دوه لاملونه تشکیلوي، چې یو یې د تبادلې نرخ او د بیو او د مزدونو د سطحې لوړوالی او هم د پیسو د داخلي ارزښت راتیټېدل دي.

اسعارو ته د تقاضا ډېروالی د پیسو د داخلي ارزښت د ټیټېدو لامل کېږي او اسعارو ته د تقاضا ډېروالی د تادیاتو د بیلانس د کسر د له منځه تلو سبب ګرځي او د اسعارو پر وړاندې د پیسو داخلي ارزښت راتیټوي.

لکه څنګه چې په مخکېني بحث کې مو هم وویل، د تادیاتو په بیلانس کې کسر دا مانا ورکوي، چې اسعار یا سره زر بهر ته جریان پیدا کوي، یانې د تادیاتو په بیلانس کې کسر په یوه هېواد کې د پیسو د عرضې ډېروالی څرګندوي او د یوه هېواد د تادیاتو د بیلانس کسر هغه وخت منځ ته راځي، چې بهرنیو هېوادونو ته د یاد هېواد ورکړې (پرداختونه)، نظر ترلاسه کولو ته ډېرې وي.

هغه هېواد چې د تادیاتو د بیلانس له کسر سره مخ وي دې ته اړ او مجبور دی، چې له بهرنیو هېوادونو، نړیوالو پولي او مالي موسسو څخه پور یا لنډمهاله اعتبار واخلي، چې په دې سره بهرنۍ پانگونه هېواد ته داخلېږي، چې د تادیاتو د بیلانس له کسر سره متناسب پیسې ډېرېږي.

انفلاسیون (پولي تورم)

۱ - د پولي تورم یا انفلاسیون تشخیص:

انفلاسیون یوناني کلمه ده، چې د تورم یا پړسوب مانا ورکوي. د تورم کلمه د پړسوب په مانا ده، خو په ورځنیو اقتصادي بحثونو کې د یوې اقتصادي اصطلاح په توګه بېلابېل تعبیرونه لري، لکه د پیسو د ارزښت ټیټېدل، د ټولنې په دوران کې د پیسو د حجم زیاتوالی، د بیو د سطحې لوړوالی، د لګښتونو ډېروالی او نور. نو پر دې بنسټ د انفلاسیون لپاره یو ځانګړی تعریف اسانه کار نه دی. خو په ساده ډول په اقتصاد کې د بیو د کچې لوړوالي ته انفلاسیون وايي. ډېری اقتصادپوهانو دا تعریف هم وړاندې کړی دی: (نظر عرضې ته د تقاضا ډېروالی).

نن ورځ د انفلاسیون لپاره دقیق او جامع تعریف دادی، چې انفلاسیون له هغې پېښې یا پدیدې څخه عبارت دی، چې نظر عمومي عرضې ته د عمومي تقاضا د ډېروالي له امله اقتصاد د بیو په عمومي سطحه کې په صعودي شکل منځ ته راځي.

په دې تعریف کې مهم ټکی دادی، چې د تورم په حالت کې اړینه او حتمي نه ده، چې د ټولو

څيزونو بېې لوړې شي، بلکې دا شونتيا هم شته، چې د ځينو څيزونو بېې ټيټې هم شي، خو اساسي څيز دادی، چې د هغه وروستۍ پايله د بيو د سطحې په صعودي شکل راڅرگندېږي.

په انفلاسيون کې بنسټيز شرط دادی، چې د بيو د سطحې لوړوالی آني او لنډمهاله بڼه نه لري، بلکې مداومه بڼه لري. د ځينو فوق العاده او غيرمترقبه لاملونو پر بنسټ بېې په آني ډول لوړېږي او تر يوې لنډې مودې وروسته بېرته ښکته کېږي، چې دې حالت ته انفلاسيون نه ويل کېږي. د تورم فيصدي په بازار کې د بيو د ارزونې په موخه مهم معيار گڼل کېږي، چې دا فيصدي هر کال د مرکزي بانک او د هر هېواد د اقتصادي مسوولانو له خوا محاسبه او اعلانېږي.

د انفلاسيون په حالت کې کله چې د يوه هېواد ملي پيسې د ارزښت له ټيټوالي سره مخ شي، د ټولنې وگړي کوشن کوي، چې خپلې پيسې په ارزښتمنو څيزونو يا اسعارو باندې بدلې کړي، په دې تصور سره چې په راتلونکي کې به د پيسو ارزښت نور هم ټيټ شي. چې په دې سره د څيزونو د تقاضا ميزان په شدت سره ډېرېږي او د دې عمليې په ترڅ کې بېې د لوړوالي په لور ځي.

پر دې بنسټ پورتنیو څرگندونو ته په پام سره ډېری وگړي دا تصور کوي، چې انفلاسيون يوه منفي اقتصادي ځانگړنه ده، چې پر ټولنه نا مطلوبې اقتصادي اغېزې اچوي او د اقتصادي بې ثباتۍ لامل گرځي. خو په حقيقت کې دا کار د يوه اقتصاد پوه له انده تورم تل د يوې نامطلوبې اقتصادي اغېزې په توگه نه بلکې ځينې وخت کولی شي مساعدې اقتصادي اغېزې ولري، لکه د پانگونې د کچې لوړوالی، د استخدام د کچې لوړوالی، او د داخلي توليداتو د سطحې لوړوالی. لکه څنگه چې وويل شول انفلاسيون د ټولنې د چلند پيسو د حجم د زياتوالي او د پيسو د ارزښت د ټيټوالي او نورو لاملونو په پايله کې منځ ته راځي. يانې کله چې مرکزي بانک د پيسو په نشر لاس پورې کوي، په ټولنه کې د پيسو حجم ډېرېږي او وگړي هڅول کېږي چې د خپلو لگښتونو ميزان لوړ کړي. د تقاضا او لگښت تر لوړېدو وروسته په مارکېټ کې بېې هم لوړېږي او د انفلاسيون حالت منځ ته راځي.

انفلاسيون ډېرې ناوړې او نامطلوبې اقتصادي او ټولنيزې پايلې لري، که چېرې پر وخت يې پر وړاندې مبارزه ونه شي، د واکمنو سياسي رژيمونو د له منځه تگ او نويو سياسي نظامونو د منځ ته راتگ لامل هم کېدای شي.

د بېلگې په توگه په ۱۹۸۸ کال کې د روسي روبل د ارزښت د ډېر ټيټوالي له امله يوه راپورټر له مسکو څخه خبر ورکړ، چې (په داسې حال کې چې پيسې لا هم ارزښت لري، ډېری خلک په چټکۍ سره د روبل پر خرڅلاو بوخت دي، چې ارزښت يې د له منځه تلو په حال کې دی.)

د تورم علتونه:

تورم يا پرسوب ډېر علتونه لري، چې هر علت په خپل وار سره پر بيو باندې بېلابېلې اغېزې لري، چې د دې علتونو موضوع په دوو کټگوريو وېشو:

لومړۍ: د تورم اقتصادي علتونه، چې اقتصادي منشأ لري او په لاندې ډول دي:

د عمومي عرضې پر وړاندې د عمومي تقاضا ډېروالی:

مجموعي تقاضا څه شی ده؟ يانې په يوه معلومه موده کې په اقتصاد کې د بېلابېلو څانگو د مجموعي لگښت ميزان.

مجموعي تقاضا (اغلب هغه د AD پر مخففو تورو هم څرگندوي، د دولتونو او سوداگريزو مرکزونو د لگښتونو د ميزان مجموعه ده او سطحه يې هم د پولي او مالي سياستونو د بيو له سطحې سره تړاو لري. په اقتصاد کې د عمومي تقاضا زياتوالی د پولي تورم له مهمو لاملونو څخه بلل کېدای شي.

د پیسو د مقدار ډېروالی

په اقتصاد کې د پیسو د اندازې ډېروالی، د تولید د حجم او موجود تولید قېمت له مناسب ډېروالي پرته، ډېروالی مومي، يانې د بيو يا قېمتونو د لوړوالي لامل کېږي.

د پیسو د اندازې زياتوالی د دې لامل کېږي، چې خلک ډېره لگښت وکړي او د پیسو ډېر مصرف د دې لامل کېږي چې کلنی عايد لوړ شي. که ملي تولید ثابت وي، د پیسو د حجم ډېروالی پر بيو اغېزه کوي او لوړېږي. همداشان د پیسو عرضه ممکن د بېلابېلو دلایلو له امله لکه د دولتي مخارجو ډېروالي، د بودیجې د کسر د سیاست له لارې او د بانکي سیستم په وسیله د بودیجې د کسر د تامین له لارې ډېروالي ومومي. خو دا چې ولې د پیسو د عرضې ډېروالی د بيو د لوړوالي لامل کېږي، په لاندې ډول دلیل راوړلای شو.

د پیسو له عرضې څخه د زېږنده انفلاسیون لپاره د علماوو ساده توجیه کولی شو د کلاسیکو پیسو د مقدار نظریې ته په پام سره تحلیل کړو. د پیسو په برخه کې هر ډول ډېروالی، په هغو شرایطو کې چې واقعي لاسته راوړنې او عواید هغو ته مناسب ځواب ونه وایي، د بيو د عمومي سطحې د لوړېدو لامل کېدای شي او په پایله کې د مجموعي تقاضا د ډېروالی او انفلاسیون حالت منځ ته راوړلی شي.

همداشان د پیسو د مقداري نظریې پر بنسټ: د هغو پیسو اندازه چې په جریان کې دي او د بيو د عمومي سطحې ترمنځ یو اساسي تناسب شتون لري. يانې د پیسو په عرضه کې ۱۰ سلنه لوړوالی - ټیټوالی د بيو د ۱۰ سلنه لوړوالي - ټیټوالي لامل کېږي.

په دې اړه يوه بله بېلگه هم لرو، چې د جگړې په حالت کې د دولت عوايد کال په کال په ډېره پيمانه کمېږي او د دولت د خپلې بوديجې کسر د اضافي نوټونو د چاپ او خپراوي له لارې تمويلوي. د پيسو د دې ډېروالي په مقابل کې چې په توليداتو کې مطابقت کوونکي ډېروالي په داخلي توليداتو او وارداتو کې شتون ونه لري، د تورم د پياوړتيا لامل کېږي. دا چې ولې اقتصادي مسوولان د اضافي نوټونو د خپرولو له زيانونو سره بيا هم په دې کار لاس پورې کوي، څرگنده نه ده. البته په جگړه ييزو شرايطو کې له نورو سرچينو څخه د دولت د عوايدو لوړول ناشوني دي، له همدې امله دولت له دې امکانه گټه اخلي، له دې پرته ماته خوري او له منځه ځي.

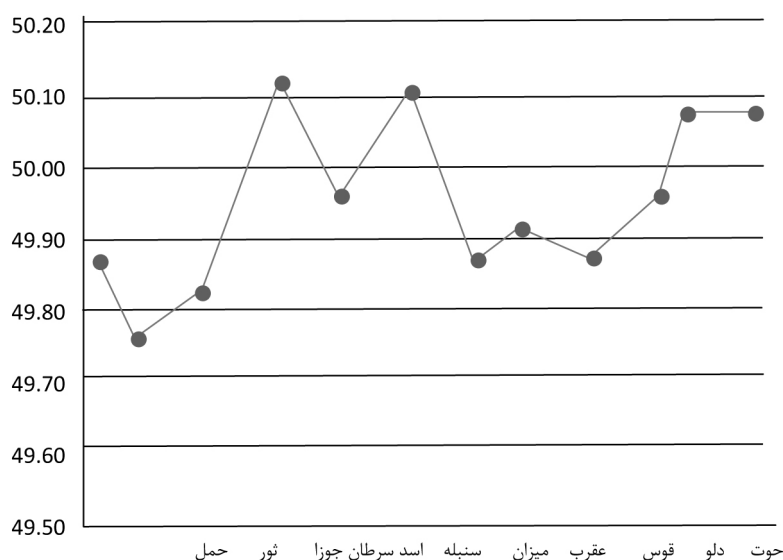
د پيسو د دوران د چټکتيا ډېروالي:

د پيسو د دوران چټکتيا د تقاضا د ډېروالي يو بل لامل دی، چې تورم ته لار پرانيزي. په هېواد کې د پيسو د دوران چټکتيا پر راتلونکې اقتصادي وضعې د بې باورۍ پر بنسټ د تورم د تقوېې لامل کېږي، ځکه خلک غواړي خپلې پيسې پر ارزښتمنو خيزونو او همداشان په نامنقولو اموالو او نورو اسعارو باندې بدلې کړي، چې دا کار په اقتصاد کې د مجموعي تقاضا د ډېروالي لامل کېږي او پولي تورم ورځ په ورځ قوي کوي، چې غوره بېلگه يې موږ په افغانستان کې پر ۱۹۹۱ او ۱۹۹۲ کلونو کې وليده.

د اسعارو د تبادلې د نرخ لوړېدل

ټولنې ته د پام وړ بهرنيو اسعارو د وارېدېدو ډېروالي د تبادلې د نرخ د لوړېدو لامل گرځي. د اسعارو د تبادلې په نرخ کې مثبت بدلونونه او د افغانۍ د ارزښت لوړېدل مرکزي بانک دې ته اړباسي، چې د پولي سياست نوې لار ولټوي، ترڅو د هغې پر بنسټ د اسعارو د تبادلې نرخ کنټرول کړي. ځکه د افغانۍ پر وړاندې د اسعارو د تبادلې د نرخ لوړېدل د انفلاسيون له لاملونو څخه دي او د وارده پولي تورم په نامه يادېږي. د بېلگې په توگه په ۱۳۶۹ کال کې نظر ۱۳۵۷ کال ته په منځنۍ کچه شاوخوا ۲۱ ځله د اسعارو د تبادلې نرخ لوړ تللی او تر ۱۳۶۰ کاله پورې يو ډالر د ۶۰ افغانیو معادل و او تر لنډمهاله ادارې مخکې يو امريکايي ډالر د ۷۰۰۰۰ افغانیو معادل و، چې نظر د افغانۍ ارزښت ته فوق العاده لوړوالی ښيي.

په ۱۳۸۵ کال کې د افغانۍ پر وړاندې د امریکایي ډالر د میاشتني نرخ اوسط

په نړیواله کچه د بیو لوړوالی:

د نړۍ په اقتصاد کې د نفتو او خوراکي توکو د بیو د لوړوالي منفي اغېزې، تر ډېره د وارداتو له لارې په هېواد کې د بیو د لوړوالي لامل کېږي. دا ډول پولي تورم د وارد شوي پولي تورم په نامه یادېږي، په ځانګړې توګه په مخ پر ودې هېوادونو لکه په افغانستان کې، چې له ګاونډیو او نورو هېوادونو څخه د توکو د وارېدولو له لارې منځ ته راځي.

د بانکي کرېډېټونو پراختیا:

بل هغه لامل چې په اقتصاد کې د مجموعي تقاضا د لوړوالي لامل ګرځي، د کرېډېټونو زیاتوالی دی، چې سوداګرو ته ورکول کېږي او تر ډېره بریده مصرفي اړخ لري، چې د تولید او امتعې اندازه لوړولی نه شي او له امله یې بیې لوړېږي.

د دولت د اضافي لګښتونو پراختیا او ډېروالی

د لګښتونو ډېروالی د بېلابېلو دلایلو له مخې صورت موندلی شي لکه: د پروګرامونو پراختیا، اقتصادي پراختیا، د دولتي موسسو او سازمانونو پراختیا، د ښوونیزو، روغتیايي او نورو لګښتونو

زیاتوالی. د لگښتونو زیاتوالی چې د بودیجې د کسر لارې پرانستل کیږي، د مجموعي تقاضا د زیاتوالي لامل کېږي او په ټولنه کې انفلاسیون رامنځ ته کوي.

په یوه ټولنه کې شدید تورم ورځ په ورځ د دولت د لگښتونو د ډېروالي لامل ګرځي، ځکه دولت اړ کېږي، چې د انفلاسیون په حالت کې د خپلې اړتیا وړ عین توکي او خدمتونه په ډېرو پیسو سره تهیه او پیدا کړي. د دولت د اضافي لگښتونو په ډېروالي سره اقتصاد پر دې نه توانېږي، چې د دولت د دې مصرفي تقاضا د لوړوالي مطابق تولیدات لوړ کړي، له دې امله بېې لوړېږي او دا حالت په افغانستان کې ولیدل شو.

د بېلګې په توګه د دولت د لگښتونو له جملې نه تر ټولو زیات تورمي اغیزې د دولت نظامي لگښتونه لري، ځکه دا ډول لگښتونه له اقتصادي پلوه کاملاً غېرمولد لگښتونه دي او ظرفیتي اغیزې نه لري. همداشان د پولي تورم د تقویمې بل لامل دادی، چې د دولت د لگښتونو په ترکیب کې بدلونونه رامنځ ته کېږي، په دې مانا چې له مجموعي لگښتونو څخه د دولت د عادي لگښتونو سهم له یوه کال نه بل کال ته ډېروالي مومي او برعکس د انکشافی لگښتونو سهم کال په کال کمېږي او د دولت عادي لگښتونه په لومړي قدم کې یوازې عایداتي اغیزې لري او انکشافی لگښتونه څه ناڅه ظرفیتي اغیزې لري. نو په دې توګه د عادي لگښتونو تورمي اغیزې نظر انکشافی لگښتونو ته ډېرې وي، چې دا بېلګه په افغانستان او مخ پر وده هېوادونو کې ښه لیدل کېږي.

د لگښتونو ډېروالی:

په یوه ټولنه کې د لگښتونو زیاتوالی په اقتصاد کې د مجموعي تقاضا د ډېروالي لامل ګرځي او په لاندې ډول دي:

لومړی: په پراخه اندازه او د تولیداتو د زیاتوالي تر اندازې ډېر د مزد، معاشونو او نورو عوایدو لوړېدل، چې په دې حالت کې یانې که د اضافي عایداتو په لوړوالي سره اضافي تولیدات شتون ونه لري، چې ډېری په مخ پر وده هېوادونو کې لیدل کېږي.

دویم: د پاتې شویو پولي وسایلو کارونه، چې د پخوانیو کلونو د پرځای پاتې غوښتنو له مدرکه شتون ولري.

دریم: په مصرفي برخو کې د پخوانیو سپماوو کارونه یا ترې ګټه اخیستل.

څلورم: کله چې بهرنۍ پانګې د بلاعوضه مرستو یا پور په ډول هېواد ته راشي په دواړو صورتونو کې د واردو شویو اسعارو په اندازه پیسې هېواد ته راځي او په اقتصادي جریان کې شاملېږي، چې له امله یې بېې لوړېږي او دې ډول تورم ته وارد شوی تورم هم وايي.

د تولید د تمام شوي قیمت لوړېدل:

لاندې لاملونه د تمام شوي قیمت د لوړېدو لامل گرځي:

لومړۍ: په پرمختللو صنعتي هېوادونو کې د کار د څښتنانو پر وړاندې د مزدونو لوړېدل او کارگرو ټولنو استحکام د دې لامل کېږي، چې د کار څښتنان د اقتصادي بحران او رکود په حالتونو کې د کارگرانو پر وړاندې نه شي کولی هغوي معزول کړي یا د هغوی د معاشونو د کموالي لامل شي. په دې ترتیب له یوې خوا د تولیداتو د کموالي نسبت او له بله پلوه د مزدونو د لوړوالي په واسطه د پولي تورم په حالت کې د تولیداتو تمام شوی قیمت لوړېږي، ځکه چې مزدونه په دې ډول هېوادونو کې د تولید د تمام شوي لگښت عمده برخه جوړوي او احصایوي ارقام ښيي، چې په صنعتي هېوادونو کې د کار یا مزد لگښتونه او معاشونه شاوخوا ۷۰٪ تمام شوي لگښتونه تشکیلوي.

دویم: د پانگې د ربحې د نرخ لوړېدل:

معمولاً د پانگونې له لویو لگښتونو څخه یو هم د ربحې لگښتونه دي. همداشان هغه وجوه چې د یوې پروژې د جوړولو لپاره اړین دي، په عمومي ډول قرض کېږي او د یوې دورې په جریان کې ورکول کېږي، چې د پروژې واقعي لگښتونه د ربحې په نرخ پورې اړوند وي.

کله چې د ربحې نرخ لوړوالی مومي، د پور لگښت لوړېږي او که د ربحې نرخ ټیټوالی ومومي، د پور لگښتونه ټیټېږي او پانگونه ډېره پرکار لوېږي. له بله پلوه د تورم په حالت کې پور ورکونکي هم تورم په خپلو قرضوي معاملاتو کې په پام کې نیسي او هغه وخت پور ورکولو ته حاضرېږي، چې لوړه ربحه ورته ورکړل شي. د دې لوړې ربحې ورکول د تولیداتو تمام شوی لگښت لوړوي او په پایله کې د نهایي محصولاتو بېې لوړېږي.

دریم: د اومو توکو د بیو لوړوالی:

د تورم په حالت کې د اومو توکو بېې لوړېږي او د تولیداتو تمام شوی قیمت د کار تمامه محصولاتو د زیاتوالي لامل گرځي.

د ساینس او ټېکنالوژۍ پرمختګ:

په بډایو هېوادونو کې چې صنعت او ټېکنالوژۍ په کې پرمختګ کړی، خوراکي توکو ته تقاضا په کې زیاته وي. بډای او پرمختللي هېوادونه د انرژۍ د تولید لپاره له خوراکي توکو ګټه اخلي او پر همدې بنسټ د غوره توکو او څیزونو د تولید لامل گرځي او دې پرمختګ په خپل وار سره د نویو غوښتنو لارې چارې برابرې کړې او په پایله کې یې بېې لوړې شوې دي.

د نفوس ډېرښت او د مصرفي عادتونو تغیر:

د بيو د لوړوالي اصل لامل د نړۍ د نفوسو ډېرښت دی، يانې دا ډېرښت د مصرفي توکو لپاره د تقاضا د ډېروالي لامل گرځي او مجموعي تقاضا ورسره لوړېږي او په پايله کې يې بېي هم پورته خېژي. په داسې حال کې چې د روانې پېړۍ ترنيمایي پورې به د نړۍ نفوس نهه ميلياردو تنو ته ورسېږي. همداشان د نفوسو د مصرفي عادتونو بدلونونه او د موډ تغیر د مجموعي تقاضا د ډېروالي سبب گرځي او له امله يې بېي هم پورته خېژي.

د پانگونو پراختيا

د پانگونې بنسټيز بدلونونه کولی شي پر عمومي تقاضا عمده اغېزې ولري. دا بدلونونه پر خپل ځای او په لنډمهاله توگه پر توليد او استخدام اغېزې کوي او په اوږدمهاله توگه د اقتصادي ودې لامل گرځي. خو تر مطلوب حد د پانگونې زياته پراختيا، هغه که په دولتي برخه کې وي، که په خصوصي برخه کې، په هغه صورت کې چې عايداتي اغېزې يې نظر ظرفيتي اغېزو ته ډېرې وي، د بيو د لوړوالي لامل گرځي، چې په اقتصادي بنسټونو کې دولتي پانگونې تر ډېره بريده دا خاصيت لري، چې په يوه مخ پر وده هېواد کې د پولي تورم له مهمو لاملونو څخه وگڼل شي.

د مجموعي عرضې کموالی:

کين لوري ته د عرضې د منځني تغير کولی شي د لگښتونو د ډېروالي له امله (د بېلگې په توگه د مزدونو په نرخ يا (انرژۍ) قېمت کې ډېروالی طبيعي اقتصادي افتونه راوړي، يانې په اقتصاد کې د مجموعي عرضې کموالی، په هغه صورت کې چې مجموعي تقاضا په هماغه اندازه کمه شوې نه وي، د پولي تورم د منځ ته راتلو لامل گرځي او د عرضې په منځني کې تغيرات، چې د لگښتونو د تغيراتو له امله منځ ته راځي، د (Cost Shock) په نامه يادېږي.

د توليدي دستگاوو د پرتليز قابليت نشتوالی:

که چېرې اقتصادي توليدي دستگاوي د هر وخت له اقتصادي غوښتنو سره سمون يا مطابقت ونه شي لرلای، يانې اقتصادي غوښتنې پوره نه شي کړای، په دې صورت کې بېي لوړېږي، چې دا ډول تورم د اقتصادي جوړښت د کمزورتيا زېږنده ده. په ټولو مخ پر وده هېوادونو کې په ځانگړې توگه په افغانستان کې همدا د اقتصادي جوړښت يا ساختمان کمزورتيا ده، چې د له منځه وړلو لپاره يې اوږدمهاله تدبېرونه نيول کېږي.

د وارداتو کموالی:

د وارداتو کمښت په اقتصاد کې د مجموعي عرضې د کموالي لامل ګرځي، چې د پولي تورم له لاملونه څخه ګڼل کېږي. د بېلګې په توګه په مخ پر وده هېوادونو کې او هغو هېوادونو کې چې په جګړو کې ښکېل دي، سوداګر د سوداګريزو فعاليتونو او د پانګې د خونديتوب په اړوند د باور او ډاډ د نشتوالي له امله خپلې پانګې بهرنيو هېوادونو ته لېږدوي، چې د وارداتو د کموالي لامل کېږي او په ټولنه کې پولي تورم پراختيا او پياوړتيا مومي.

کورنۍ جګړې د تورم د علتونو په توګه:

د تورم مهم لامل په ټولنه کې کورنۍ جګړې دي، چې له امله يې په ټولو برخو کې مجموعي عرضه کمېږي. د بېلګې په ډول: د دوو نيمو لسيزو د جګړو په ترڅ کې د افغانستان په ټولو برخو لکه، په کرنه، صنعت، سوداګرۍ، مناقلاتو، کانونو، برېښنا او نورو اقتصادي برخو کې کموالی منځ ته راغلی دی.

د تورم نااقتصادي علتونه:

د تورم عارضي علتونه: هغه علتونه چې په غیرمترقبه او نا اټکل شوي ډول د بيو د لوړوالي لامل ګرځي، لکه د اقتصادي ناوړينونو رامنځ ته کېدل، د جګړو ډېرېدل، وچکالۍ، قحطۍ، زلزلې، سېلاوونه، ناروغۍ او نور، چې په دې ټولو حالتونو کې اقتصادي مجموعي عرضه يو دم کمېږي او د بيو د لوړوالي لامل ګرځي.

سياسي عامل

د اقتصادي حالت او د بيو د ثبات لپاره د يوه قوي مرکزي او ولسواک دولت شتون اړين دی، خو په افغانستان کې په تېرو دريو لسيزو جګړه ييز حالت کې اقتصادي حالت استقرار نه درلود او پولي تورم منځ ته راغلی وو.

رواني عامل

د اقتصادي استقرار يا نه استقرار په ځانګړې توګه د بيو د سياست د راتلونکي اقتصادي حالت په اړه د خلکو د فکر ډول او قضاوت يو بل لامل دی. کله چې اقتصادي لاملونه په راتلونکي کې د پيسو د ارزښت په اړه بدبينانه نظر ولري، تر حد زياتې پيږودنې کوي، چې په مارکېټ کې د عمومي عرضې د کموالي لامل ګرځي او د بيو د لوړېدو شونتيا پيدا کوي.

پر اقتصاد باندې د پولي تورم اغېزې:

د عمومي نظرسنجۍ له مخې، خلك تورم د هېواد لومړنی دښمن بولي، چې پر اقتصاد باندې سختې ناوړې اقتصادي او ټولنيزې اغېزې اچوي او هم تورم د شخړو او د خطر د اعلام لامل بولي.

۱ - په هغو هېوادونو کې چې تورم شتون ولري، هغه کسان چې د ثابت عايد لرونکي وي او په دولتي سکتور کې فعاليت کوي، زيانمنېږي.

۲ - همداشان د تورم له امله د عايداتو او لاسته راوړنو حقيقي ارزښت ټيټېږي او د پيږودنې د قدرت د کموالي لامل گرځي او د خلکو د ژوند سطحه ټيټېږي. د تورم اغېزې په مخ پر ودې هېوادونو باندې نظر پر مختللو هېوادونو ته زياتې قوې او مضرې وي او له بله پلوه د دې ډول هېوادونو ډېری وگړي په داسې عايداتي سطحه کې ځای لري، چې په ډېرې سختۍ سره کولی شي لږترلږه د خپل فزيکي ژوندانه سويه تامين کړي.

۳ - انفلاسيون يا تورم د سپما د کموالي لامل کېږي، ځکه د پيسو ارزښت د بدلون په حال کې وي او په پايله کې سپما خپل ډاډ او باور له لاسه ورکوي.

۴ - پولي تورم په نړيواله سوداگرۍ کې د توکو او اجناسو د بيو د لوړوالي لامل گرځي، چې په پايله کې يې صادرات کم او واردات زياتېږي.

۵ - پر اقتصاد باندې د تورم بله اغېزه د خدمتونو او توکو د توليد کموالی دی. که چېرې اقتصاد له ټولو بيو او مقاديرو لکه، ملي عايد، د پيسو حجم او نورو له تورم سره مخ نه وي، په دې صورت کې احتمالاً په اقتصاد کې واقعي توليد د معاملايي لگښتونو د ډېروالي مخه نيولی شي.

۶ - په ټولنه کې تورم، هغه اوږدمهاله قراردادونه چې په راتلونکي کې تړل کېږي ناشوني او محدودوي. ځکه اوږدمهاله تورم د پيسو د ارزښت د ټيټوالي لامل گرځي او په دې کار سره د دواړو اړخونو يو لوری زيانمنېږي. همداشان پولي تورم پور ورکوونکي هم زيانمنوي او په هماغه اندازه پوروي ګټه ترلاسه کوي.

۷ - د لاسته راوړنو په توزيع کې او همداشان د اقتصاد په اغېزمنتوب باندې ناوړې اغېزې اچوي، ځکه د بيو نښانې ګډوډوي. هغه اقتصاد چې ټيټ تورم لري، که چېرې د يوه توکي بيه په بازار کې پورته شي هم پيږودونکي او هم پلورونکي پوهېږي، چې د ياد توکي د عرضې او تقاضا په شرايطو کې بدلون رامنځ ته شوی او په نتيجه کې کولی شي غبرګون وښيي. همداشان د لاسته راوړنې يا حاصل، ثروت د دويم ځلي توزيع له لارې تورم او د کارنده توب کمښت هم اقتصاد ته ضربه رسوي او تورم د مالياتو د بيو او د ربحې د حقيقي نرخونو د نسبي ګډوډۍ لامل گرځي.

۸ - د تاديواتو پر بيلانس باندې د تورم اغېزې.

د تورم په مخنيوي کې د مرکزي بانک رول:

مرکزي بانک په هر هېواد کې اقتصادي عامل گڼل کېږي. د پولي تورم مخنيوی نظر د هر هېواد حالاتو، اوضاع او د تورم ډول ته توپیر لري، چې په عمومي ډول په مخ پر وده هېوادونو کې په لنډه توگه د هغه ځینې عمده ټکي په لاندې ډول وړاندې کېږي.

- د پیسو د حجم د ډېروالي مخنیوی، د تورم نرخ مهارولی شي، چې دولتونه باید د انقباضي بودیچې لایحې ته ژمن وي. دولت او مرکزي بانک باید هغه معاملې چې په اسعارو په ځانگړې توگه په ډالرو ترسره کېږي، ودروي او د هر ډول پولي حجم د زیاتوالي مخنیوی وکړي او انقباضي سیاست غوره کړي. بله مهمه موضوع د اقتصاد مستقل کول دي، چې په هېواد کې باید دا شرایط برابر شي او په دې کار سره د خصوصي سکتور له لارې تولید ته وده ورکړل شي او په دې سره (د عرضې او تولید ډېروالي) د بیو د لوړېدو مخه نیول کېږي او ورو ورو بېرته ټیټېږي.

په هېوادونو کې د تورم بل ځانگړي دلیل د جاري لگښتونو لپاره له اسعاري حساب څخه د دولت د اخیستنې میزان دی، چې له سل فیصده څخه یې ډېروالی موندلی وي، چې د اخیستنې دا میزان پر پولي بنسټ او نقدي ودې او په نهایت کې د تورم پر نرخ باندې بدلیږي، چې د سبسایډیو په زیاتوالي او د بې ځایه غوښتنو په رامنځ ته کېدو سره د تقاضا سطحه لوړېږي، یانې د تعرفو د نرخ د ټیټوالي او یا د ارزان بیو وارداتو له لارې د کورني تورم نرخ کنټرول شي او پانگونو او تولید ته ډېروالی ورکړل شي. همدارنګه د مشارکت یا سرمایوي پانډو انتشار او د تولید د لاملونو د بیو د لوړوالي مخنیوی، د ثبات رامنځ ته کول، د بازار ارامتیا، په خلکو کې د ډاډ رامنځ ته کول، په تصمیمونو کې روڼتیا او له ژر ژر بدلونونو څخه ځان ساتل، د تورم په مخنیوي کې غوره رول لري.

د افغانستان د مرکزي بانک په وسیله د پولي تورم کنټرول

د افغانستان بانک له ۲۰۰۳ زېږدیز کال را په دې خوا د افغانستان بانک د نوي قانون مطابق د مرکزي بانک موډرن فعالیتونه تجربه کړي او په دې برخه کې یې د پام وړ بریاوې ترلاسه کړې دي، چې د نمونې په ډول کولی شو د افغانستان د ټولنې د عیني شرایطو مطابق د مناسبې او معقولې طرحې د تطبیق او پولي سیاستونو د ارزونې یادونه وکړو، چې د پولي تورم نرخ یې د نړیوالو منل شویو کړنلارو او مېتودونو له مخې سنجولی دی.

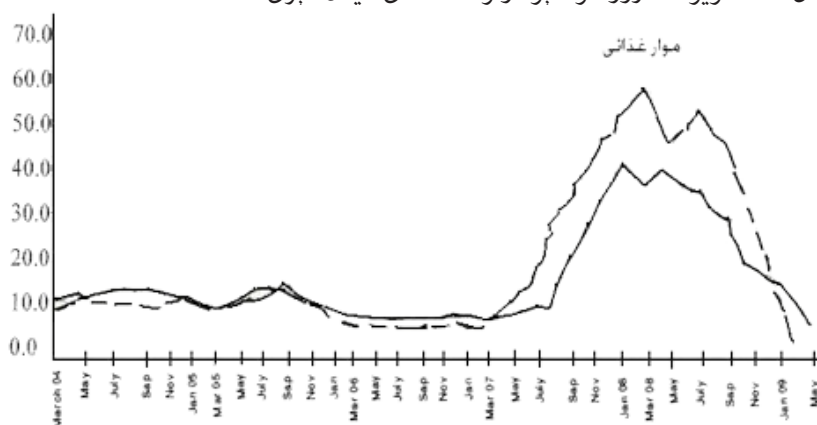
د پولي تورم په نرخ کې بدلونونه په کلنۍ او ربعوار ډول، د پولي تورم د نرخ اوسط او اساسي انفلاسیونه محاسبه او سنجول کېږي.

سره له دې چې افغانستان یو وارداتي هېواد دی، یا په بله وینا د هېواد تر سرحدونو اخوا تولیدي توکو ته د افغانستان تقاضا ډېره ده، چې دا چاره د عمومي پولي تورم، چې داخلي پولي تورم او هم وارداتي پولي تورم رانغاړي، د مرکزي بانک د پام وړ لاس ته راوړنو څخه گڼل کېدای شي.

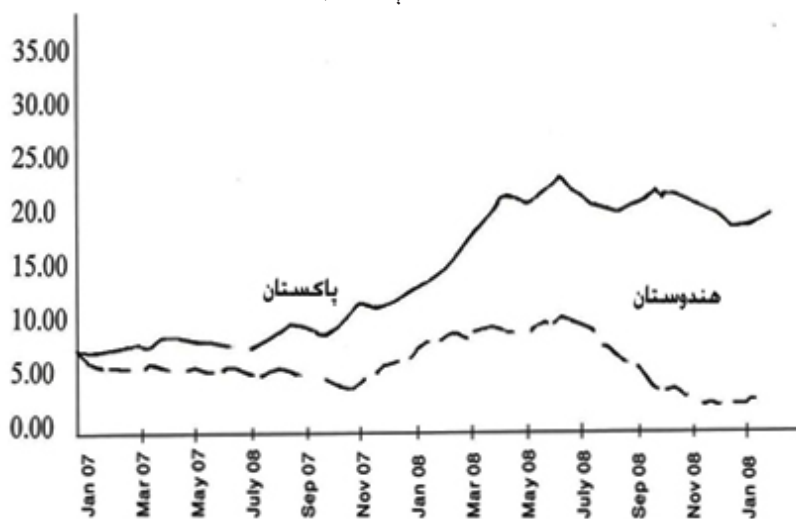
په ۱ شکل کې له ۱۳۸۳ تر ۱۳۸۶ کال پورې د تورم په نرخ کې بدلونونه ښودل شوي دي.

لکه څنگه چې په شکل کې لیدل کېږي د تورم منځني د ۱۳۸۳ کال له لومړیو څخه د ۱۳۸۶ کال تر لومړیو پورې په حداقل یانې یو رقمي عدد ۸/۱ سطحې ته رسېدلی، چې پخپله د پولي سیاست بریا په گوته کوي. په دې شکل کې لیدل کېږي چې انفلاسیون یو ځل بیا خپل صعودي سیر غوره کړی. د ۱۳۸۶ له لومړیو د ۱۳۸۷ کال د غويي تر میاشتې د انفلاسیون نرخ اعظمي حد ته ۲/۴۲ ته رسېدلی چې دا ډېروالی عمدتاً په نړیواله کچه د بیو د بدلون له امله دی.

نفتي او خوراکي توکي د هغو توکو له جملې څخه دي، چې بیې په نړیواله کچه په بې ساري ډول لوړې شوې وي، چې اغېزې یې نه یوازې پر افغانستان بلکې د نړۍ په ټولو هېوادونو کې لیدل کېږي. په ۲ شکل کې د یادو اغېزو رول د سیمې په هېوادونو لکه پاکستان، ایران، هندوستان، چې افغانستان ته له لویو صادروونکو هېوادونو څخه دی، لیدل کېږي.

د ښار د مصرفوونکو د بیو د شاخص له مخې د تورم د نرخ د بدلونونو بهیر - ۱ شکل

د گاونډیو هېوادونو د پولي تورم په نرخ کې د بدلونونو بهیر - ۲ شکل

د شکل له پرتلنې څرگندېږي، چې په افغانستان کې د پیسو نرخ نظر پاکستان او ایران ته په ښه وضعیت کې قرار لري.

سرچینې: د پاکستان، ایران او هندوستان مرکزي بانکونه

د افغانستان بانک د معقولو پولي سیاستو په کارولو سره پر دې توانېدلی، چې د وارداتي انفلاسیون پر وړاندې یو قوي دفاعي دېوال رامنځ ته کړي او د امکان تر بریده یې د هېواد په اقتصادي ساحه کې د صادرونکو هېوادونو د تورم د نفوذ مخه نیولې ده، چې دا دفاعي دېوال د بهرنیو اسعارو پر وړاندې د افغانۍ د مبادلې د نرخ د ثبات تامین دی.

د دریم څپرکي د مطلبونو لنډیز

په دې څپرکي کې د بودیجې د کسر سیاست او د دولت له خوا د دغه سیاست مهمې موخې وڅېړل شوې، چې د اضافي نوټونو د نشر په واسطه د بودیجې د کسر تمویل ښېگڼې او نیمگړتیاوې درلودې. همداشان د اعتبارونو د زیاتوالي او هغه رول چې بانکونه د توسعوي سیاست په تعقیب او برعکس یې یانې د بانکونو د زېرمو ډېروالی او کموالی، چې په دواړو حالاتو کې د اعتبارورکولو ظرفیت لوړوي، د پیسو حجم ډېرولی شي.

د تادیاتو بیلانس، د تادیاتو د بیلانس رول چې د اقتصادي پالیسیو په غوره کولو او د تادیاتو د بیلانس د کسر، چې پر اقتصاد منفي اغېزې اچوي، تر بحث او تجزیې لاندې ونيول شول.

د دې څپرکي په جریان کې د اوسني عصر مهمه اقتصادي معضله یانې پولي تورم تر بحث لاندې ونيول شو، چې په سر کې د اقتصادي کارپوهانو او نورو وگړو نظرونه، مساعد اقتصادي اثرات او د هغو نامطلوبې اقتصادي او ټولنیزې پایلې، د پولي تورم بېلابېل لاملونه، لکه د مصرف زیاتوالی، د پیسو اندازه، بانکي کرېډېټونه، د پانګونې پراختیا، نظر عمومي عرضې ته د عمومي تقاضا زیاتوالی او برعکس د وارداتو کموالی، اقتصادي لاملونه او نور تر بحث او څېړنې لاندې ونيول شول.

بلاخره د دې څپرکي په پای کې د ټولنې پر اقتصاد د پولي تورم اغېزې، د سپما د کموالي اسباب، صادرات، د توکو او خدمتونو تولید او د وارداتو ډېروالی او په ځانګړې توګه مداوم تورم، چې د پولي ارزښت د کمېدو لامل کېږي، تر څېړنې او بحث لاندې ونيول شول. همداشان د تورم په کنټرول او مخنیوي کې د مرکزي بانک رول او د هغه مهم ټکي، په مخ پروده هېوادونو او په ځانګړې توګه په افغانستان کې وڅېړل شول. د افغانستان بانک د پولي سیاست عمومي مدیریت د پولي تورم نرخ د منلو شویو نړیوالو مېتودونو په کارولو سره د پولي تورم د نرخ بدلونونه په کلني او ربعوار ډول د پولي تورم د نرخ اوسط محاسبه او سنجول کېږي.

د دریم خبرکي پوښتنې

- ۱ - په کورنیو او بهرنیو بازارونو کې د پانگوالو د سیالۍ او رقابت د قدرت د کمزورتیا لامل په څه شي کې دی؟
- ۲ - د بودیجې د کسر سیاست یې په څه نامه یاد کړی او دولت په دې برخه کې څه رول ترسره کوي؟
- ۳ - کله چې د دولت د بودیجې کسر د خصوصي سکتور له خوا تمویل شي، کوم حالت رانغاړي، توضیح یې کړئ؟
- ۴ - د کوم سیاست او کړنلارو څارل په بانکونو کې د اعتبار ورکولو د ظرفیت د لوړوالي لامل کېږي؟
- ۵ - څو عوامل د پیسو د دوران د چټکتیا لامل ګرځي؟
- ۶ - د تادیاتو بیلانس له اقتصادي پلوه تعریف کړئ؟
- ۷ - د ننني انفلاسیون دقیق او جامع تعریف له څه قراره دی او په دې تعریف کې مهم ټکی څه دی؟
- ۸ - انفلاسیون د یوه اقتصاد پوه له لیدلوري څه ته وایي؟
- ۹ - په اقتصاد کې د پیسو د مقدار د زیاتوالي اغېزې شرحه کړئ؟
- ۱۰ - د پیسو له عرضې څخه د زېږنده انفلاسیون لپاره د علماوو توجیه چې د پول کلاسیکونو مقداري نظریې ته په پام سره یې تحلیل کړې، بیان کړئ؟
- ۱۲ - د اسعارو د تبادلي د نرخونو لوړېدل یا ټیټېدل په یوه هېواد کې څه ډول بدلونونه منځ ته راوړي.
- ۱۳ - د هغو مهمو عواملو واخلي، چې د بیو په لوړوالي کې ستر رول لري؟
- ۱۴ - هغه بېلابېل دلایل چې د دولت لګښتونه لوړوي کوم دي؟
- ۱۵ - پولي تورم د یوه هېواد پر اقتصاد څه ډول اغېزې کوي، واضح یې کړئ؟
- ۱۶ - د Cost shock اصطلاح د څه له امله منځ ته راځي؟
- ۱۷ - هغه مهم ټکي چې په مخ پر وده هېوادونو کې د تورم په کنټرول او مخنیوي کې رول لري کوم دي؟

۱۸ - د افغانستان بانک د پولي تورم نرخ څه ډول محاسبه او سنجوي؟

۱۹ - دوه هغه مهم توكي، چې په دې وروستيو كې يې د هېواد پر اقتصاد او په ځانگړې توگه پر نړيوال اقتصاد منفي اغېزې كړي، كوم دي، نومونه يې واخلي؟

د پیسو د ارزښت استقرار

ټولیزه موخه:

د پیسو د ارزښت یا ثبات د استقرار توضیح او د ټولنې په اقتصاد کې یې اهمیت، د بېو په استقرار کې د پولې سیاست اغېزې، د بېو مطلوبه سطحه، د بېو د لوړوالي لاملونه

د زده کړې موخې: لوستوال به د دې خپرکي تر لوستلو وروسته لاندې موضوعگانې تعریف او تشرېح کړای شي:

- د پیسو د ارزښت ثبات یا استقرار.

- د پیسو داخلي ارزښت.

- د بېسو بهرنی ارزښت.

- د بېو مطلوبه سطحه.

- پولې سیاست او پر بېو یې اغېزې.

- د بېو د لوړېدو لاملونه او د بېو د لوړېدو پولې لاملونه.

پیسې هغه وخت ارزښت لري، چې وکولی شو پر هغو یو څیز واخلو. د پیسو د ارزښت او دهغو مالونو د اندازو ترمنځ چې پر هغو باندې اخیستل کېږي، مستقیمه اړیکه موجوده ده، خو د پیسو د ارزښت او د ورکړل شویو پیسو د اندازې د ګرځیدو ترمنځ معکوسه رابطه شتون لري. په اقتصاد کې د پیسو ارزښت کولی شي، پر اقتصادي بهیر هم ښې اغېزې وکړي او د هغو نوساناتو مخه ونیسي، چې پر سوداګرۍ او پانګونه او په عمومي توګه پر اقتصادي منفي اغېزې غورځوي، دا چې د پیسو د ارزښت تثبیت او د کارونې طرز یې د پولې سیاستونو له څرګندو مسایلو څخه دي، نو د پیسو ارزښت یې له دوو اړخونو خپرلی دی. یو بهرنی ارزښت دی او بل کورنی ارزښت.

۱ - د پیسو کورنی ارزښت:

د پیسو کورنی ارزښت چې په یوه هېواد کې د تولید د قدرت زېږنده ده یا په واقعیت کې د هېواد په دننه کې د پیسو د اخیستلو قدرت دی، چې د بېو د سطحې له لوړېدو سره کموالی مومي. په کورنی ارزښت کې دوه عامله مطالعه کېږي، چې یو د پیسو عمومي اندازه او بل د توکو عمومي اندازه ده. د پیسو په کورنی تثبیت کې یوازې د پیسو عمومي اندازه بسنه نه شي کولی.

د عرضه شویو پیسو د اندازې او عرضه شویو توکو ترمنځ تناسب معکوساً متناسب دی، یانې په هغه صورت کې چې د پیسو ارزښت ډېروالی ومومي، بېې نزولي حالت غوره کوي او په هغه صورت کې چې د پیسو ارزښت نزولي حالت غوره کړي بېې لوړېږي. که د پیسو عمومي اندازه په M او د پیسو د دوران چټکتیا په V ، د بېو سطحه په P د توکو اندازه په T سره وښیو، $(M.V=P.T)$ (.) له بله طرفه $M=P.T$ دی، که د بېو د کچې فورمول ومومو: $P=M/T$.

د پیسو بهرنی ارزښت

د پیسو د کورنی ارزښت انعکاس دی او مستقیماً د تادیاتو د بیلانس له تعادل سره اړه لري. په دې ارزښت کې پښتوانه په پام کې نیول کېږي او هره پیسه له ځانه طلايي تعریف لري، چې د پولې سیاست په اصطلاح کې د رسمي ارزښت (د اخیستلو د قدرت پرته په پام کې نیول کېږي) په نامه یادېږي.

د پیسو رسمي ارزښت له هغه مقدار سروزرو څخه عبارت دی، چې هر هېواد یې د خپل اقتصادي سیاست او توان له مخې په نړیوال وجهي صندوق (I.M.F) ثبت کړي وي.

د پیسو حقیقي ارزښت د پیسو د اخیستلو د قدرت په پام کې نیولو سره سنجول کېږي. د نړیوال وجهي صندوق هر غړی هېواد د قانون له مخې د خپلو پیسو له واحد سره د سرو زرو مساوي وزن ټاکي.

د پیسو طلايي تعریف عبارت له هغه مقدار سرو زرو څخه دی، چې په نړیوال وجهي صندوق کې ثبت شوې وي. د دو پیسو دطلايي تعریف پر وړاندې کولی شو د یوې پیسې ارزښت د دویمې په مقابل کې لاسته راوړو.

لکه څنګه چې ډالر د (۰,۱۸۸۶۷۱) ګرام طلايي تعریف لرونکی دی او افغانۍ د (۰,۰۰۰۲۲۲) ګرام طلا لرونکی دی.

د تادیاتو بیلانس د پیسو په بهرنی ارزښت کې خپلې اغېزې لري. که بیلانس مثبت بڼه غوره کړي، په دې مانا چې ډېره طلا او اسعار هېواد ته راوړل شوي چې د هغو په وسیله د پیسو کورنی

ارزښت تقويه او د پانگونې شرايط برابرېږي. پولي سياستوالي بايد د فرعي وسيلو په توگه د پيسو د ارزښت په ټاکلو کې اقتصادي، ټولنيز حرکت او سياسي او نظامي اوضاع اغېزناکه وېږي. که څه هم سعودي يا نزولي حرکتونه کولی شي د توکو او پيسو په عمومي مقدار کې د بدلونونو په رامنځ ته کولو او هغه هم يو د بل په مقابل کې د هغو په قرار ورکولو سره د پيسو ارزښت متغير کړي، خو په ډېری مواردو کې ممکن په دې مقدارونو (پيسو او توکو) کې د پام وړ کوم بدلون رانه شي.

خو پورتنۍ ياده شوې اوضاع کولی شي د پيسو په ارزښت کې جدي بدلونونه رامنځ ته کړي. په مخ پر وده هېوادونو کې سياسي او ټولنيز بدلونونه کولی شي په لوړه سطحه د پيسو د ارزښت د نه استقرار په برخه جدي بدلونونه رامنځ ته کړي، چې دا عوامل د پيسو په بهرني ارزښت کې په پام کې نيول کېږي، له هغه پرته ورکړل شوي سياستونه به غېرواقعي وي.

ټول هېوادونه د پيسو د ارزښت د ټيټوالي د مخنيوي لپاره يوه اغېزناکه وسيله کاروي، چې هغه پولي ريفورم دی او په افغانستان کې هم له همدې وسيلې کار اخيستل کېږي.

د بيو مطلوبه سطحه:

په ملي اقتصاد کې يوه مهمه مسئله د بيو د عمومي سطحې ټاکل دي او په دې برخه کې انفلاسيون د اقتصاد پوهانو او سياستوالو د اندېښنې مهم ټکی گڼل کېږي. پر هغو لاملونو پوهېدنه چې د بيو سطحه اغېزمنوي، د ملي اقتصاد د پوهېدو لپاره اړينه ده. البته د بيو سطحه د پيسو د عرضې او تقاضا په وسيله ټاکل کېږي، چې د مبادلې له معادلې څخه گټه اخيستنې او د هغه د فيشر رابطه کولی شو په اسانۍ سره وښيو. $mv=py$.

که دا په پام کې ونيسو چې y ثابت او د استخدام په سطحه بشپړ دی، په دې صورت کې p د m مقدار (د پيسو عرضه) په وسيله او v (هغه عامل چې پيسو ته تقاضا ښيي) ټاکل کېږي.

مجموعي تقاضا:

په اقتصاد کې د جنسونو او خدمتونو د تقاضا مجموعه ده، چې ډېری وخت له AD مخففو تورو سره د مبادلې معادلې پر بنسټ ټاکل کېږي.

نوي اقتصاد پوهان پر دې آند دي، چې د بيو د سطحې او کلاسيک تورم ټاکل ډېر ساده دي، نو بايد د بيو د سطحې تيوري د مجموعي عرضې او تقاضا له لارې، چې نژدې په پراخه توگه منل شوې، ورکړل شي.

مجموعي عرضه:

د توکو او خدمتونو د عمومي مقدار په مانا ده، چې د یوه هېواد سوداګریز مرکزونه یې په یوه معلومه موده کې تولیدوي او خرڅوي یې او د AS په مخففو تورو سره ښودل کېږي او د بیې له سطحې سره تړاو لري. نو د پولي سیاستوال لپاره هره بیه چې وکولی شي په معقول ډول یې پولي موخه برابره کړي، مطلوبه بیه ګڼل کېږي. لوړې بیې هم په ځینو برخو کې د مستهلکینو له نظره ناوړه او بدې وي، خو د پولي اقتصادي سیاستوال لپاره په یوه ټاکلې زمانه کې مطلوبې او په زړه پورې ګڼل کېږي. برعکس د بیو ټیټوالی د یو شمېر وګړو لپاره په زړه پورې او غوره وي او د پولي سیاستوال لپاره اقتصادي معقولیت دی، چې نظر حالاتو او شرایطو ته منځ ته راځي. له بله پلوه په اقتصاد کې لوړې بیې مولد او تولیدوونکي او ټیټې بیې مستهلك څېرې، چې پولي سیاستوال بیو ته د لوري د ورکولو د کړنلارې په کارولو سره یو له دغو یا دواړه سره ترکیب او ګډوي، چې دا انتخاب په بشپړه توګه په اقتصادي حالت پورې تړلی دی.

دا چې د پولي سیاستوال لپاره هم د مولد طبقه او هم مستهلك مهم دي، نو له دې امله باید خلک د طبقه بندۍ له کټګوریو خبر شي، چې په یوه سیاست کې له پولي سیاستوال څخه موخه په ځانګړې توګه کومې کټګورۍ د خلکو دي او د خلکو کومې کټګورۍ د سیاست د عامل او تطبیقوونکي په توګه بولي، چې دا یو جدي اصل دی او باید پاملرنه ورته وشي.

پولي سیاست او پر بیو باندې یې اغېزې

د بیو نوسانات په ظاهري توګه د بیو د لوړېدو او ټیټېدو چاره ده، چې په ډېری نښو اقتصادي تحلیلونو کې د بیو د لوړېدو دنوساناتو په اړه بحث کېږي.

په ډېری تیوري ګانو کې اقتصادپوهان د بیو لوړېدل له ۲-۳٪ پورې مجاز بولي او هغه اقتصادي پراختیا بولي. خو په دې وروستیو کې په ځانګړې توګه د شلمې پېړۍ په پای او د یوویشتمې په لومړیو کې تیوري بشپړه شوې ده، ځینې پوهان په دې اند دي چې د بیو لوړېدل نه یوازې د اقتصادي رکود لامل نه ګرځي، بلکې د اقتصادي ودې او پرمختګ زمینه برابروي.

فریدمن په دې اړه وايي، د بیو د لوړېدو په صورت کې پانګوال د ډېرې ګټې د ترلاسه کولو لپاره او د بیو له لوړوالي څخه د ډېرې ګټې اخیستنې لپاره ډېرې پانګونې ته مخه کوي، چې د تولید د ډېروالي لامل کېږي، او استخدام ته لار پرانیزي او د استخدام د ډېروالي له امله عواید لوړ ځي، چې د عوایدو په لوړېدو سره تقاضا او پانګونه ډېروي او بالاخره د اقتصادي ودې او پراختیا لامل ګرځي.

باید وویل شي چې د بیو لوړېدل د لګام په بڼه پاشلی مطلب نه دي، بلکې په مطلوبه اندازه د بیو لوړېدل مقصد دی، له دې پرته یې پایله برعکس ده.

ځينې کسان د دې عقيدې مخالف دي او داسې نظر څرگندوي، چې د بيو د لوړېدو په صورت کې د بيو جدي شکل د توليد عوامل لوړوي او پانگوال اړ کېږي چې د بيو د لوړېدو په صورت کې يوه اندازه خپلې گټې له لاسه ورکړي يا د خپل توليد بيه لوړه کړي، چې له امله يې د هېواد پر ملي اقتصاد ناوړه اغېزې پرېوځي. د بيو د لوړېدو يا ټيټېدو د مخنيوي او د هغو د وروستيو ناوړه اغېزو د کنټرول په موخه دولتونه جدي تدبېرونه او اقدامات غوره کوي. د بيو نوسانات په مخ پر وده هېوادونو کې نظر پرمختللو هېوادونو ته زيات ليدل کېږي، ځکه د پانگې د کمښت په صورت کې د بيو لوړېدل ناوړې پايلې له ځانه سره لري.

د بيو د لوړوالي لاملونه:

په دې بحث کې له اوږدو خبرو تېرېږو او د اصلي لاملونو په اړه لنډ بحث کوو. د بيو د لوړېدو اصلي لامل د نړۍ د نفوسو او ټولنو زياتوالی دی، چې د خاورو، نفتو او غذايي توکو پر سرچينو يې زيات فشار راوړی دی. بل لامل چې د بيو په لوړېدو کې رول لري او هغه ته اقتصادي معجزه وايي، چې په يو شمېر هېوادونو لکه هند او چين کې د اقتصادي حرکت موتور دی. په ساده عبارت بډايان تر بې وزلو ډېر مصرف کوي او دا اقتصادي وده د متوسطې طبقې له مصرفوونکو څخه يوه نوې ډله جوړوي، چې غوښه او تيار شوي خواره ډېر مصرفوي. د بيو د لوړېدو بل لامل د چاپېريالي ژوند فشار دی، چې د نړۍ پر مخ پر زياتېدو دی، همداسې د نړۍ د اوبو او هوا بدلون او گرمېدا د بيو پر لوړوالي تاثير ښکاري او همداسې د کرنيزو ځمکو له منځه تگ او کمېدل هم لويې اغېزې لري.

د بيو د لوړوالي ټولې لاملونه

د بوديجې د کسر سياست

د دولت د بوديجې کسر د تورم له مهمو لاملونو څخه گڼل کېږي، چې دولت د خپلو لگښتونو د پراختيا په پايله کې د بوديجې له کسر سره مخ کېږي. په دې صورت کې دولت په دې لټه کې کېږي، چې د بوديجې کسر د اضافي نوټونو د نشر له لارې ټول کړي يا بله داسې لار رامنځ ته کړي چې د پيسو مجموعه له بدلونونو پرته د توکو په مقدار کې زياته کړي، په دې صورت کې د پيسو د اندازې له زياتوالي سره متناسب بالقوه تقاضا ډېرېږي او بيې لوړېږي.

د دولتي لگښتونو په ساختمان کې بدلونونه:

په هغه صورت کې چې د دولت د لگښتونو ساختمان منفي بدلون ولید، دا لگښتونه به د توکو او توليد د رامنځته کولو په موخه نه، بلکې د عادي استهلاکي لگښتونو د اتمام په موخه وکارول شي او دا ډول کړنې د بيو د لوړوالي لامل گرځي.

په دولتي برخه کې د استخدام ډېروالی:

لومړنۍ موخه چې دولت یې لټوي او ډیري پر انفلاسیون بدلیږي، د لوړ استخدام موخې دي، چې د لوړ استخدام موخه باید د ثابتو بیو له سطحې سره همغږې وي او لوړ استخدام باید د خپلو انفلاسیوني سیاستونو عواقبو ته په پام سره ولټوي، له دې پرته د بالقوه تقاضا د بدلون لامل کېږي او بیې لوړې ځي. دا چې بیې د بېلابېلو لاملونو له امله لوړې ځي، نو په دې صورت کې خلک او سپموونکي د خپلو لګښتونو د پوره کولو لپاره د خپلو سپماوو له سرچینوو څخه ګټه اخلي او د بالقوه متقاضیانو په توګه په بازار کې راڅرګندېږي، چې د دې کار په پایله کې بیې لوړېږي.

د ثابتو پیرودنو په موخه استفادې:

په اقتصادي حالتونو کې چې د پیسو درلودونکي احساس کړي، چې پولي ارزښت له ټیټېدو سره مخ دی، خپلې پیسې پر ثابتو مالونو او اسعارو باندې ورکوي، چې په دې سره ثابتو شتمنیو ته تقاضا لوړېږي او بیې پورته خېژي.

د څلورم څپرکي د مطلبونو لنډیز:

په دې څپرکي کې په اقتصاد کې د پیسو د رول او اهمیت په پام کې نیولو او پر وګړیز او ټولنیز ژوندانه باندې د هغو د اغېزو په اړه بحث وشو.

همداشان د پیسو د ارزښت ثبات او استقرار، د مالونو له اندازې سره یې اړیکې او د هغو د ګرځیدو چټکتیا وڅېړل شو د پیسو کورنی او بهرنی ارزښت او د پیسو او توکو د مجموعي مقدار ترمنځ تناسب او د بیو د نرخ فورمول ترلاسه او بحث پرې وشو.

وروسته په دې څپرکي کې د فریدمن نظریه چې د بیو د سطحې د لوړوالي په اړه وه او د پانګوالو، د تشویق، د تولید د زیاتوالي، استخدام او بلاخره تقاضا د زیاتوالي لامل کېده او د هغه مخالف نظرونه وڅېړل شول. همداراز په دې څپرکي کې د بیو د سطحې د ټاکلو څرنګوالی د فیشر د مبادلې د معادلې په واسطه رامنځ ته شو او په دې برخه کې د نویو او کلاسیکو اقتصادپوهانو نظرونه تحلیل او تجزیه شول او همداشان د بیو مطلوبه سطحه چې د پولي سیاستوال هدف یې برابر او د اقتصادي حالتونو په پام کې نیولو سره مو مطلوب قېمت تحلیل کړ.

بلاخره د دې څپرکي په پای کې مو د بیو د لوړوالي لاملونه او هغه پولي لاملونه چې په اقتصاد کې مهمه موضوع ګڼل کېږي او په ټولنه کې انفلاسیون رامنځ ته کوي، وڅېړل. هیله کېږي چې لوستوال له موضوع څخه ښه نتیجه او اخځ وکړای شي په پیسو او پولي سیاست پورې اړوند مسایل او ستونزې په سمه توګه تحلیل او تجزیه کړای شي او په ورځنیو چارو کې یې عملي کړي.

د څلورم څپرکي پوښتنې

- ۱ - د پیسو شتون په یوه ټولنه کې ولې په کافي اندازه اړین دی؟
- ۲ - د پیسو د ارزښت، د پیسو د مقدار او د توکو د مقدار ترمنځ اړیکې څه ډول دي، تشرېح یې کړئ؟
- ۳ - د پیسوکورنۍ او بهرنۍ ارزښت سره پرتله کړئ؟
- ۴ - د بیو د نرخ فورمول استخراج کړئ؟
- ۵ - کوم عوامل په مخ پر وده هېوادونو کې د پولې ارزښت د بې ثباتۍ او نه استقرار لامل کېږي او د مخنیوي لپاره یې له کومې وسیلې کار اخلي؟
- ۶ - د بیو د لوړوالي په اړه د فریدمن نظریه او د هغه مخالفې نظریې تحلیل کړئ؟
- ۷ - مجموعي عرضه او مجموعي تقاضا تعریف کړئ؟
- ۸ - د مطلوبو بیو سیاست د پولې سیاستوال له نظره څه دی، تشرېح یې کړئ؟
- ۹ - که د ځینو توکو یا موادو بیې لوړې شي، ایا دا نتیجه اخیستلی شو، چې د پیسو ارزښت ټیټ شوی، شرحه یې کړئ؟
- ۱۰ - د بیو د لوړوالي پولې لاملونه کوم دي، شرحه یې کړئ؟

سرچينې او اخځليکونه

- ۱- پل ساموئلسن ونورد هاوس {اصول علم اقتصاد (جلد دوم)} تهران ۱۳۸۴
- ۲- ډاکټر ویم کوسټرس {اقتصادوسياست هاي پولي} کابل ۱۳۸۵
- ۳- پول، ارزو بانکداري (مؤلف ډاکټريوسف فرجي) ۱۳۸۷
- ۴- پول، ارز بانکداري (فریدریک میشکین)
- ۵- پول و کریدت (سید مسعود) ۱۳۸۷
- ۶- سياست پولي و انفلاسیون نویسنده گان: کارل اي - کیس وري سي- فیز (مترجم جاوید شعبي)
- ۷- مترجم احمد جاوید شعبي
- ۸- استاد پوهنحي اقتصاد پوهنتون کابل
- ۹- نورد هاوس پل ساموئلسن (اصول علم اقتصاد جلد دوم) محل نشر: انتشارات علمي و فرهنگي کتبه صحافي: چهر تهران ۱۳۸۴.
- ۱۰- کوسټرس ډاکټر ویم (اقتصاد و سياست هاي پولي) کابل ۱۳۸۵
- ۱۱- ډاکټر فرجي يوسف (پول، ارز و بانکداري) ناشر: شرکت چاپ و نشر بازرگاني وابسته به موسسات مطالعات و پژوهش هاي بازرگاني تهران ۱۳۸۷
- ۱۲- میثکیني فریدریک (پول، ارز و بانکداري) ناشر اطلاعات تهران ۱۳۷۸
- ۱۳- سید مسعود (پول و کریدت) پوهنتون کابل ۱۳۸۷
- ۱۴- کیس وري سي- فیر- کارل اي مترجم احمد جاوید شعبي "پوهنځي اقتصاد پوهنتون کابل ناشر انتشارات سعید ۱۳۸۸
- ۱۵- مجله بانک (د افغانستان بانک) سال دوم شماره چهاردهم ماه اسد ۱۳۸۷
- ۱۶- پست الکترونيکي Magazine@centralbank.gov.at
- ۱۷- صفحه الکترونيکي WWW.centralbankgov.at

د ښوونیز نصاب د پراختیا د ریاست پیغام

د پوهنې وزارت د تخنیکي او مسلکي زده کړو معینیت د ښوونیز نصاب د انکشاف ریاست د ټولنې د عیني او ښکاره ضرورت په درک کولو سره چې د محصلینو او شاگردانو د درسي کتابونو په برخه کې یې تخنیکي او مسلکي رشتې درلودې او لري یې، په لومړي سر کې یې تصمیم ونيو، چې په ښوونیزو پلانونو او درسي مفرداتو باندې بیا کتنه وکړي او ورپسې بیا د شاگردانو او محصلینو د درسي کتابونو د تالیف لپاره مبادرت او کوشش وکړي. د خدای (ج) په فضل او مرحمت سره او د ادارې او حسابدارۍ څانګې د ښوونکو په میرانې او همت سره د ادارې او حسابدارۍ درسي کتابونه تالیف شول تر څو په وړیا ډول د شاگردانو او محصلینو په واک او اختیار کې ورکړل شي. د علم او معرفت له ټولو لوستونکو، علاقمندانو، د ادارې او حسابدارۍ د مکاتبو له ښوونکو، گرانو شاگردانو او د تخنیکي او مسلکي زده کړو د چارو له متخصصینو او همدا شان له ټولو خپرونکو او شنونکو څخه صمیمانه هیله کېږي، چې د دې کتابونو په مطالعې سره چې په لومړي ځل د ښوونکو او د ادارې او حسابدارۍ څانګې د مسلکي غړو له لوري تالیف او تدوین شوي دي. د مسلکي، تخنیکي او علمي مطالبو او مفاهیمو د څرنګوالي په هکله خصوصاً د هغوی املايي او انشایي اشتباهاتو په اړه مونږ ته لارښوونه وکړي، ترڅو په راتلونکي کې وکړای شو، په همدې او نورو برخو کې گرانو شاگردانو ته له دې څخه ښه، غوره، ګټور او ارزښتناکه موضوعات وړاندې کړو.

همدا شان له گرانو شاگردانو او محصلینو څخه هیله کوو ترڅو د دې کتابونو د مطالعې او استفادې پر مهال د هیواد اقتصادي ستونزې، فقر او وروسته پاتې والی په نظر کې ونیسي او د کتابونو په ساتنه کې کوشش او زیار وباسي، ترڅو د ډېرو شاگردانو او محصلینو د ګټې وړ وګرځي.

پته: د پوهنې وزارت- د مسلکي او تخنیکي زده کړو معینیت

د تعلیمي نصاب د پراختیا ریاست

د درسي کتابونو د چمتو کولو عمومي مدیریت

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library